శ్రీఅరవిందులు - క్షణదర్శనములు

రెండవ భాగము

అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక

మే 2010

విషయసూచిక

దేవుని పాదముద్రలు

రెండవ భాగము

దైవానికి జనని

జనన మరణ వేదనల వెనుక
అవివేకానికి భారంగా సాగే కాలానికి పరోక్షంగా
శాశ్వత చైతన్యశక్తి ఒకటి ఇచట ఉన్నది.
దేవమాత, ఆతని సోదరి, అతని చెలికత్తె
ఆతని మానస పుత్రిక, ఆతని సహచర శక్తి
దివ్యానికి జనని అయిన ఆమె
అతీత రహస్య అంతరంగ లోయల నుండి పైకెగసిపడినది.

— శ్రీఅరవిందులు

భూమి పుట్టిననాటి నుంచి ఎక్కడ ఎప్పుడు చైతన్యకిరణం వ్యక్తమయ్యే వీలు కలిగినా అపుడు అక్కడ నేను ఉన్నాను.

*

నేను ఏ జాతీయతకు, ఏ నాగరికతకు, ఏ ఒక సంఘానికి, ఏ ఒక జాతికి చెందినదానిని కాను. దైవానికి చెందినదానను. నేను దైవానికి తప్ప, ఏదో ఒక విధివిధానానికి, ఒక ధర్మానికి, ఒక సంఘ ఆచారానికిగాని విధేయంగా ఉండను.

నా ఇచ్ఛను, జీవితాన్ని, నన్ను, ఆ దైవానికి అర్పణ చేసుకున్నాను. అతని కోసం నా రక్తపు బొట్టు బొట్టు ధారపోయుటకు సిద్ధముగా ఉన్నాను. ఇదే అతని ఇచ్ఛ అయినట్లైన అతని సేవకి నాలో అణుమాత్రం మిగలకుండా పూర్తి ఆనందంతో, సంతోషంగా నా సర్వస్వం అతనికి త్యాగం చేస్తాను.

*

నిన్న మనం చూసిన అతను ఈ భూమి మీద ఇక్కడే ఉన్నాడు

దివ్యజీవనంలో ఆ భగవంతుని ఉనికిని మాత్రమేకాక మానవుడు భగవంతునితో ఏకమయ్యే సంభావ్యతలను, పనిలో చైతన్యంలో సమగ్రంగా అనుభవంలో అతనిని తెలుసుకోవచ్చని, ఈ భూమి మీద అతనిని అభివ్యక్తం కావింపచేయవచ్చని, 11-13 వయసు మధ్య అంతరాత్మ, ఆధ్యాత్మిక అనుభవాలలో దర్శనీయమయింది. దీనిని

నెరవేర్చుటకు కావలసిన ఆచరణాత్మక క్రమశిక్షణను నాకు, నా నిద్రలో అనేక మంది గురువులచే బోధించబడింది. వారిలో కొందరిని నేను తర్వాతకాలంలో ఈ భౌతిక భూమికలో కలిశాను. వీరిలో ఒకరిని, ఆధ్యాత్మికంగా, చైత్యపురుషపరంగా అత్యంత స్పష్టంగా, తరచుగా నేను అతంరంగికంగా, బాహ్యంగా అభివృద్ధిచెందుతున్న తరుణంలో కలవడం జరిగింది. ఆ సమయంలో భారతీయ వేదాంతం, మతం గురించి చాలా కొంచెం తెలిసినప్పటికీ అతనిని నేను 'కృష్ణా' అని పిలిచాను. అది మొదలుగా అతనితో కలసి దైవకార్యం నిర్వహించగలదాననుగా ఏదో ఒక రోజున ఈ భూమి మీద అతనిని తప్పక కలుస్తానని తెలుసుకున్నాను.

శ్రీఅరవిందులను చూసిన వెంటనే, మామూలుగా నేను బాగా ఎరిగిన 'కృష్ణా' అని పిలుచుకునే వ్యక్తిత్వాన్ని ఇతనిలో (శ్రీఅరవిందులలో) గుర్తించాను.... భారతదేశంలో, అతని సాన్నిధ్యంలోనే నా స్థానము, నా పని అని పూర్తిగా విశ్వసించానని వివరిస్తే చాలనుకుంటాను.

*

ఇది చాల చిన్న విషయం. అనేక వేలమంది జీవులు గాఢాంధకారంలో చిక్కుకుని ఉన్నారన్న విషయం చాలా స్వల్పమైనది. ఈ భూమి మీద నిన్న మనం చూసిన వ్యక్తి ఉన్నారు. వారి సాక్షాత్కారము చాలు — చీకటి వెలుగుగా పరివర్తన చెందే రోజు వస్తుందని, దైవరాజ్యము ఈ భూమి మీద స్థాపించబడుతుందని నిరూపణ కాబడటానికి.

(1914 మార్చి 29 న మొట్టమొదటిసారిగా మదర్ శ్రీఅరవిందులను కలిసిన తర్వాత తన డైరీలో పై విధంగా వ్రాసుకున్నారు.)

— శ్రీమాత

తమ యోగమార్గాలు ఒకటేనని గుర్తింపు:

నా యోగ మార్గానికి మదర్ యోగమార్గానికి మధ్య వ్యత్యాసం లేదు. మాకు ఉన్నది ఒకటే మార్గం. అది అతిమానస పరిణామానికి దైవసాక్షాత్కారానికి దారి

* తర్వాత కాలంలో 'మదర్' గా పిలవబడిన, మిర్రా అల్ఫాసా 1914 మార్చి 29 న మొట్టమొదటిసారిగా పుదుచ్చేరి వచ్చారు. ఒక ఏడాది తర్వాత మొదటి ప్రపంచ యుద్ధం కారణంగా ఆమె పుదుచ్చేరి వదిలి వెళ్ళవలసి వచ్చింది.

తీసేది. గమ్యం మాత్రమే కాదు. ప్రారంభం నుంచీ ఇద్దరిదీ ఒకటే మార్గం.

మదర్, శ్రీఅరవిందులను తెలుసుకొనక ముందునుంచే, కలవక పూర్వం నుంచే యోగసాధనలో ఉన్నారు. కాని వారిరువురి యోగసాధన స్వతంత్రంగా దైవసాక్షాత్కార లక్ష్యంగా ఉండేది. వారిరువురు కలిసిన తర్వాత సాధనను పరిపూర్ణం చేసుకొనుటకు పరస్పరం సహకరించుకున్నారు. శ్రీఅరవిందుల యోగంగా పిలువబడుతున్న యోగం శ్రీమాతారవిందులు ఇద్దరిదీ.

— శ్రీఅరవిందులు

*

తమ చైతన్యాలు ఒకటేనని గుర్తించుట:

నా చైతన్యం మదర్ చైతన్యం ఒక్కటే. రెండుగా ఉన్న ఒకే దివ్యచేతన — ఎందుకంటే విశ్వలీలకు ఇది అవసరం.

— శ్రీఅరవిందులు

*

నీ హృదయంలో ఆలోచనలో శ్రీఅరవిందులకు నాకు మధ్య భేదం లేకుండినచో, శ్రీఅరవిందుల గురించి నీవు ఆలోచించితే, నా గురించీ ఆలోచించినట్లే. అదే విధంగా నా గురించి ఆలోచించినట్లైన అనివార్యంగా శ్రీఅరవిందుల గురించి ఆలోచించినట్లే. ఒకరిని చూసినపుడు ఇంకొకరిని చూడనవసరం లేదు. ఎందువలనంటే ఉభయులమూ ఒకరే కనుక. ఈ విషయం తెలిసిన తర్వాత నీవు అతిమానస శక్తికి, అతిమానస చైతన్యానికి ఉన్మీలన మవడం (తెరుచుకోవడం) ప్రారంభమవుతుంది.

— మదర్

అనువాదం త్రివేణి

దివ్యజనని దైవం యొక్క శక్తి, చైతన్యం — సర్వానికి ఆమె తల్లి

శ్రీఅరవిందులు

Sri Aurobindo

పృథ్వీ దేవాలయంలో దివ్యమాత ప్రతిష్ఠాపన

నళినీకాంత గుప్తాగారి స్మృతులు

అగస్త్య మహర్షి (ఉత్తరాది నుండి) దక్షిణాదికి ప్రయాణిస్తుంటే, వింధ్యపర్వతాలు వంగి (నమస్కరించి) ఋషికి దారి ఇచ్చాయి; అవి అలానే ఉండిపోయాయి, ఋషి వెనుదిరిగి వచ్చేవరకు. ఈ పురాణకథ సందర్భంగా మనకు వెంటనే గుర్తుకు వచ్చేది, శ్రీఅరవిందులు — వారి తపస్సు, కృషి. వేద ఋషి శ్రీ అగస్త్యుల వలె, వారు కూడ ఉత్తరాది నుండి దక్షిణాదికి ప్రయాణించారు. అక్కడ శాశ్వత పీఠం ఏర్పాటు చేశారు — ఒక కొత్త వెలుగును ప్రసరింపచేయుటకు. ఈ ప్రాంతంలో 'వీరు' — ఉత్తర యోగి, లేదా ఉత్తరాది నుండి వచ్చిన యోగి, అని పిలవబడేవారు. వీరిరువురి సాధన, పనులలో ఒక విచిత్ర అనుబంధం కనీసం, ఒక్క విషయంలో మనకు కనిపిస్తుంది. శ్రీఅగస్త్యులవారు, పృథ్వి లోతుల్లోకి — దాని నిగూఢ అంతఃచేతన లోకి — సంవత్సరాల తరబడి, చొచ్చుకెళ్తూండేవారు.

శ్రీఅరవిందులు పాండిచ్చేరిలో 40 సంవత్సరాలున్నారు. అక్కడొక పీఠాన్ని స్థాపించడానికి, మొదట కొన్ని సంవత్సరాలు గడిపారు. అక్కడ — ఆటంకం లేకుండా పనిచేసుకుందుకు, తగిన ప్రదేశాన్ని ఎంపికచేసి, ఒక స్థిరనివాసం ఏర్పాటు చేసుకోవాల్సి వచ్చింది. దానికొక దృఢమైన, సుస్థిరమైన, పునాది అవసరమైంది. సుదూర — అంతులేని — లోలోతుల్లోకి చొచ్చుకుంటూ పోవాల్సి వచ్చింది. ఐదు మూలస్థంభాలను ప్రతిష్ఠించడానికే అక్కడ — అని చెప్పవచ్చు. ఇదంతా తానే స్వయంగా ఒక్క చేతి మీదుగా — శ్రీఅరవిందులు — మొదటి నాల్గు సంవత్సరాలూ — 1910 నుండి 1914 వరకు చేశారు. అప్పుడు వచ్చారు శ్రీమాత.

అది స్వల్పకాలమే అయినా, అప్పుడే — భవిష్యత్తులో, రాబోయే వారి కొత్త సృష్టికి — దాని అస్తిత్వానికి, దానికొక రూపం కల్పించటానికి స్పష్టమైన ప్రణాళికలు వేయబడినవి. వీటికి పునాదులు నిర్మించే పనిలో నిమగ్నమయారు శ్రీఅరవిందులు 1920 వరకు. అటు తర్వాత — ఈ పనికి బలాన్ని చేకూర్చడానికి — అది భవిష్యత్తులో భారాన్ని తట్టుకోగలదో లేదో పరీక్షించడానికి — ఆ భారాన్ని సమర్థవంతంగా తట్టుకునేటట్లు చేయడానికి — శ్రీమాతతో కలిసి పని చేశారు —

1920 నుండి 1926 వరకు. తర్వాత 1926 లో ప్రారంభమయ్యాయి, బాహ్యనిర్మాణపు పనులు. వాటితో పాటు ప్రారంభమయ్యాయి, వాటి అధిష్ఠాన 'దేవత' ను ప్రతిష్ఠించే పనులు. ఇవి పూర్తి కావడానికి 12 సంవత్సరాలు పట్టింది. తర్వాత 12 సంవత్సరాలు, వీటిని శాశ్వతం, సుస్థిరం చేసేందుకు పట్టింది. తన పని పూర్తయాక శ్రీఅరవిందులు ప్రక్కకు తిరిగారు — వేరొక తరహా కొత్త పని చేపట్టేందుకు. ఈ సంస్థ తన కొత్త సృష్టి — కలకాలం తలెత్తుకుని మనగలగడానికై శ్రీఅరవిందులు తమ శక్తంతా ధారపోశారు. ఈ 'పృథ్వీరూపం'లో 'దివ్యమాత' ను శాశ్వతంగా ప్రతిష్ఠించడమే శ్రీఅరవిందులు కోరుకున్నది — వారు తమ శరీరంతో చేయాలనుకున్నదంతా ఇదే.

ఈ దేవాలయాన్నే మనం 'ఆశ్రమం' అంటున్నాం; ఆమె శక్తి, ఆమె భౌతిక ఉనికి, ఆ ప్రభావం వల్లనే, ఆశ్రమం వృద్ధిచెంది, ఆమెను వ్యక్తపరచుచున్నదిక్కడ — నిత్యనూతనంగా, విశ్వాల దివ్యమాత, తనను తాను ప్రతిష్ఠించుకున్నదిక్కడ. బంగరు ఆలయంలో సజీవంగా ఉండే ఈ దేవత — పొందదగిన సర్వశక్తులతో — వ్యక్తమై ఉన్నదిక్కడ. ఇప్పుడు ఆమెయే స్వయంగా చేపట్టిందీ పనిని; యావత్ పృథ్విని, మానవజాతిని, — తన సజీవ వ్యక్తరూపాలుగా ఎదిగే గమ్యం వైపు — నడిపించుచున్నది, ఆమె కృపాశక్తియే.

మూలం: నళినీకాంత గుప్తా

శ్రీమాత పృథ్వీరూపం (పార్థివమూర్తి) — ఒక అవకాశం పృథ్వికి

ఆమె పృథ్వీరూపం — అభివ్యక్తీకరణ — పృథ్వీచైతన్యానికి ఒక అవకాశం: (1) అతిమానసాన్ని తన లోనికి గ్రహించడానికి — (2) అందుకు తగిన రూపాంతరీకరణ సంభావ్యం కావించటానికి. తరువాత, ఇంకా మరింత అతిమానస పరివర్తన

శ్రీమాత శాశ్వతంగా పాండిచ్చేరి వచ్చింది 24 ఏప్రిల్ 1920 న. " నేను పాండిచ్చేరి తిరిగిరావడం — ప్రతికూల శక్తులపై విజయానికి స్పష్టమైన సంకేతం." – శ్రీమాత

నళినీకాంత గుప్తా — శ్రీఅరవిందుల ప్రముఖ అంతేవాసి; విప్లవకాలంలో వీరు శ్రీఅరవిందులతో కలిసి ఆలీపూర్ జైల్లోను, పాండిచ్చేరిలోను ఉన్నారు. వీరు శ్రీఅరవిందులతో కలిసి పాండిచేరి వచ్చి వారితో అక్కడే ఉండిపోయారు.

జరుగుతుంది. కాని, యావత్ పృథ్వీ చైతన్యం అతిమానసీకరింపబడదు. అతిమానసానికి ప్రాతినిధ్యం వహించే ఒక కొత్త జాతి తొలిసారిగా వస్తుంది, బుద్ధిజీవిగా తొలిమానవుడు ఉద్భవించినట్లు, (13-8-1933) పృథ్వీచైతన్య పరిణామంలో — అతిమానస పరిణామం అనుశాశితమై, తప్పనిసరిగా జరిగే విషయం; ఎందుకంటే — దాని ఊర్ధ్వగామి అధిరోహణ — ఇంకా అంతం కాలేదు; బుద్ధి దాని ఆఖరి శిఖరం కాదు. కాని ఆ మార్పు రావడానికి, అది ఒక రూపం తీసుకుని స్థిరపడటానికి — ఇంకా ఉన్నది ఒక అవసరం — 1) ఎగువ నుండి ఆ సర్వోన్నతుని అనుమతి 2) ఈ అనుమతితో దిగువ నుండి ఒక పిలుపు, (3) దానితో పాటు, దాని 'వెలుగు' వచ్చినపుడు, దానిని తిరస్కరించకుండా, గుర్తించాలనే ఒక ఇచ్ఛ. ఈ 'అనుమతి' 'పిలుపు' ల మధ్య — సంప్రదించి, సామరస్యాన్ని కుదిర్చే అనుసంధానశక్తియే దివ్యమాత. కేవలం మానవప్రయత్నం, తపస్సు కాక, దివ్యమాత శక్తే — పాత్ర (సత్తా) మూతను తెరచి, దానిని కప్పే (అజ్ఞానపు) పొరను ఛేదించి, పాత్ర రూపాన్ని సరిచేయగలదు; అంధకారం, అసత్యం, మరణం, యాతన, బాధలతో కూడిన ఈ ప్రపంచంలోకి — సత్యం, వెలుగు, దివ్యజీవనం, అమరానందాన్ని — తీసుకురాగలదు.

> శ్రీమాత కొరకు సాధన చేసే ప్రతి ఒక్కరు, నా యోగం చేస్తున్నారు. సొంత వ్యక్తిగత కృషితో పూర్ణయోగాన్ని చేయగలనని అనుకోడం — ఆ యోగాన్ని, అన్ని వైపుల నుండి సఫలీకృతం కావించగలమని అనుకోడం — ఒక పెద్ద తప్పు. ఏ మానవసత్తా కూడా, ఆ పని చేయలేదు. ఎవరైనా చేయవల్సిందేమంటే — తాముగా శ్రీమాత చేతుల్లో పెట్టుకోడమే; ఆమె కొరకు (సదా) తెరుచుకుని ఉండడమే — సేవ ద్వారా, భక్తి ద్వారా, ఆకాంక్ష ద్వారా. అప్పుడు తన దివ్యకాంతి, శక్తులతో పని చేస్తుంది శ్రీమాత — అతనిలో — సాధన జరిగేలా, పూర్తయేలా.
>
> మూలం: శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: యస్. వై. సోమయాజులు

మానవ స్వభావ క్షేత్రాన్ని సాగుచేయుట

గంభీర హృదయుడు ద్రష్ట

గంభీర హృదయుడు ద్రష్ట, నిగూఢ రహస్యాల దివ్య ప్రభువు
ఉద్గమిస్తున్న గుహ్యప్రేమ ప్రభువు హృదయమూలము నుంచి
అనంత కాలంలో పయనించ లేదెవ్వరు నీ వెరిగిన దివ్య మార్గాలలో
ఉరవడిగా జారిపడే మాటల వెల్లువ, జ్ఞానసాగరపు జ్వాలా కెరటాలు
దివిసీమ తీరాలను తాకి ప్రక్షాళనం చేసే నీ విస్తార ఆత్మ కెరటం,
జ్వలించే స్వచ్ఛతతో నిర్గమించే అభిప్రాయాలు మర్త్య విభావరిని అధగమిస్తుంటే
వెలుగుల గ్రంథమునుంచి వెలువడిన శ్వేత వ్రాతప్రతులు ఇవ్వబడినవి
పుటలు పుటలుగా మందబుద్ధులైన పృథ్వీ పుత్రులకు.

*

ఒక యోగి రచనలు చేసినప్పటికీ అతను సాహిత్యవేత్త కాడు. ఎందువల్లనంటే అతనిలోని సంకల్పము, అంతర్గతమైన వాక్కు దేనిని వ్యక్తం చేయాలనుకుంటుందో దానిని మాత్రమే రాస్తాడు. తన స్వంత సాహిత్య వ్యక్తిత్వానికి అతీతంగా చాలా అధికమైన విషయానికి అతనొక ఉపకరణంగా, సాధనంగా పనిచేస్తాడు.

వాక్ఛక్తి: నూతన భావ బీజాలు నాటేది

మాటకి శక్తి ఉంది — మామూలు మాటకు కూడా శక్తి ఉంటుంది. అది ప్రేరణతో వచ్చినదైతే దాని శక్తి చాలా అధికము. అది ఏ విధమైన శక్తి, ఆ శక్తి దేని కోసము అనేది ఆ వచ్చిన ప్రేరణను బట్టీ, ఆ విషయం మీదా, అది వ్యక్తి ఏ భాగం మీద ప్రభావం చూపిందో దానిని బట్టీ, ఉంటుంది. అది దివ్యవాక్కుయే అయి ఉంటే ధర్మశాస్త్రాల్లోని కొన్ని సూక్తులు, వేదాలు, ఉపనిషత్తులు, భగవద్గీతల శ్లోకాలు లాటివి. అవి ఆధ్యాత్మికంగా జాగృతం చేసి ఉద్ధరించి ప్రచోదన గావించేవిగా ఉంటాయి. ఇంకా అవి ఆత్మసిద్ధిని ప్రేరేపించే శక్తి కలిగి కూడా ఉంటాయి.

శ్రీమాత, శ్రీఅరవిందులు కలిసి 21 జూన్, 1914 న, 64 పేజీలతో ఒక మాస పత్రిక 'ఆర్య' ప్రారంభించారు.

ఆధ్యాత్మికానుభవాలకవి అనుకూలమైనవి.

వైదిక ఋషులు వారి కవనాలను మంత్రాలుగా భావించారు. అవి ఆత్మసిద్ధికి సాధనాలు కాగలిగాయి. ఇతరులకు కూడా ఆత్మసిద్ధి సాధనాలు కాగలిగినాయి. సహజంగా ఇవన్నీ వారికి కలిగే జ్ఞాన ఉద్దీపనములు అవచ్చు, కానీ యోగమార్గంలో చివరికి కలిగే శాశ్వత ఆత్మసాక్షాత్కారము కాదు. అవి, యోగసిద్ధికి సోపానాలు, యోగమార్గంలో దారి చూపగల జ్ఞానదీప్తులు మాత్రమే. లోగడ నేను ఉపనిషత్తులు, భగవద్గీత అధ్యయనం చేసి ధ్యానం చేసేటప్పుడు ఈ విధమైన ఉద్దీపనలు, ప్రాథమిక సిద్ధులు చాలా కలిగాయి. ఈ వాక్కు ఉచ్ఛరించినా, లేక వ్రాతపూర్వకంగా ఉన్నప్పటికీ కూడా అంతర్గత అగ్నిని రగిలింప చేసి, అనంతాకాశాన్ని తెరిపించి అందులోని విషయాన్ని మాటలరూపంగా దర్శింపచేస్తుంది. ఆర్య పత్రికలోని అంశాలను చదువుతున్నవారికి కూడా ఈ విధమైన సిద్ధులు కలిగాయి. అందులో ఉన్నది కవితలూ కాదు, వాటికి ఆధ్యాత్మిక కవిత్వంలోని శక్తీ లేదు. అయినప్పటికీ అందులోని మాటలకు వివిధ విషయాలకు సంబంధించిన శక్తి మాత్రం ఉన్నట్లు తెలుస్తుంది. అన్ని యుగాలలోను ఆధ్యాత్మిక ద్రష్టలు తమ అనుభవాలను, ఆకాంక్షలను కవిత్వరూపంగానూ, ఉత్తేజిత వాక్యరూపంగానూ భద్రపరచడం వల్ల అవి పలువురికి ఉపయోగకరమైనాయి. అందువల్ల అటువంటి కవితలకు ఆధ్యాత్మిక విలువలను, అతీంద్రియ విలువలను ఇచ్చి చాలా విలువైనదిగా నేను చెప్పటంలో అసంబద్ధత ఏమీ లేదు.

అర్య పత్రిక లోని ఒక అంశము: నూతన జీవులు రూపుదిద్దుకోవలసిన సమయం

రాబోయే కొత్త పురోగమన దశకి ఆరంభంలో ఉన్నాం. ఇది ఎంతో విస్తృతంగా ఎన్నో సమన్వయాలకు ఏకీకరణలకు దోహదపడుతుంది. మనం గత ఉషస్సులకు చెందిన వాళ్లంకాము, కాగా భవిష్యమధ్యందిన మార్తాండ తేజస్సులకు చెందిన వాళ్లం. నూతన అంశాలు ఎన్నో కుప్పలుతెప్పలుగా మనలను ముంచెత్తుతున్నాయి. వాటిని జీర్ణించుకోవాలి. ఒక్క భారతదేశంలోనివే కాక ప్రపంచంలోని ఎన్నో గొప్ప గొప్ప ఆస్తిక మతాల ప్రభావాలనూ, పునరుద్ధరించబడిన బౌద్ధమత భావాలను మనం ఆకళింపు చేసుకోవటమే కాక అధునాతన అన్వేషణా విజ్ఞానశాస్త్రాలతో వాటి పూర్తి

శక్తి సాధ్యతలను ఆకళింపుచేసుకోవవసిన అవసరం ఉంది. అంతకంటే కూడా నశించిపోయిందనుకున్న కాలదోషం పట్టిన మానవచైతన్యం కోల్పోయిన అనేక మార్మిక విషయాలు ఎంతో ఉజ్వలంగా బయల్పడుతున్నాయి. ఇదంతా కూడా ఒక చక్కని సరికొత్త సుసంపన్న సకలార్థ సమన్వయకృత సంకలనాన్ని సూచిస్తోంది. ఈ లభించిన దాన్నంతటినీ కలిపి ఉంటే విస్తృత సామరస్యీకరణ మన భవిష్యత్ మానసిక ఆధ్యాత్మిక చర్యలకు చాలా అవసరము.

ప్రస్తుత మానవజాతి పడుతున్న పరిణామ సంక్లిష్టత లోనే దాని భవితవ్యాన్ని అది ఎన్నుకోగల అవకాశం దాగి ఉంది:

కొన్ని విషయాల్లో చూస్తే మానవ మేధ అంతులేని అభివృద్ధిని సాధించి ఉండగా మరి కొన్ని విషయాల్లో దిక్కుతోచని స్థితిలో నిశ్చేష్టితంగా నిలిచిపోయి ఉంది. మానవుడు తన అతి చురుకైన తెలివితో, జీవిత సంకల్పంతో బాహ్యజీవనానికి కావలసిన హంగులను పెంచుకొంటూ, నిర్మాణాలు నిర్మించుకుంటూ వెళ్లాడు. తన మానసిక, ప్రాణిక, దైహిక అవసరాలకు, కోరిలకూ కావలసినట్లుగా సంక్లిష్టమైన ఒక బృహత్తర రాజకీయ, సాంఘిక, పరిపాలనావిధానాల, ఆర్థిక, సాంస్కృతిక యంత్రాంగాలను తన మానసిక, ఇంద్రియ, రసాత్మక, వస్తు సంబంధిత పరితృప్తి కోసం కావలసిన వ్యవస్థలనూ నిర్మించుకున్నాడు. ఈ నాగరిక నిర్మాణం ఒక అంతులేని అసాధ్యమైన బృహత్తర నిర్మాణము. మనిషి సృష్టించిన ఈ నాగరిక వ్యవస్థ తన పరిమిత మనోసామర్థ్యాన్ని, అవగాహననూ ఇంకా పరిమితమైన ఆధ్యాత్మిక, నైతిక సమర్థతకూ మించి, తప్పుల తడకైన అహంభావానికీ, దాని కోర్కెలకు తనను అపాయకరమైన సేవకునిగా తయారుచేసింది. ఈ సమయంలోనే శాస్త్రవిజ్ఞానం అనేక సార్వత్రిక శక్తి వినియోగ పద్ధతులను ఆతనికి అందుబాటులోకి తెచ్చింది. అయితే ఈ సార్వత్రికశక్తి భౌతికంగా మానవాళిని ఒకటిగా చేసింది — ఈ వైశ్వానిక శక్తిని ఉపయోగించేది మాత్రం అల్పమానవ వ్యక్తిత్వం లేదా సామూహిక అహం. చివరికి జరిగిందేమంటే వికటించే మనోభావాల అల్లకల్లోలం, వ్యక్తిగత, సామూహిక అవసరాల కోసం వెంపర్లాడటం, ప్రాణికపరంగా కామనలు, హక్కులు కోసం దేవులాటలు. ఇంకా అమాయక జీవనగతి తాలూకు ప్రేరణలు, వ్యక్తులు, వర్గాలు, దేశాలు ఆకలితో జీవనాధారం కోసం చేసే ఆక్రందనలు. మానవ మేధస్సూ,

జీవితము పరిణామం చెందవలసింది సక్రమ సార్వజనీనత్వ దిశగా ఆ రకమైన అభివృద్ధి కోసమే. కాని అహంకారం, వేర్పాటు ధోరణి, విభజనలనేవి మనస్సులో ఉంచుకొని సాగితే మాత్రం ఈ సార్వజనీనత అనేది వెర్రి మొర్రి భావాలనూ, ప్రేరణలనూ సృష్టిస్తుంది. ఇంకా చక్కగా విలీనంకాని మనస్సూ, కలగాపులగంగా కలిసిన అతి విస్తృత ఉనికితో ఉన్న ప్రాణిక, దైహిక మానసిక పదార్థాలు వాటి అధికారాలతో, తృష్ణలతో విజృంభిస్తాయి. శాస్త్రమూ, తర్కమూ రెండూ కూడా భౌతిక జీవనాన్ని ఒక కృత్రిమమైన ఏర్పాటుతో యాంత్రికంగా ఏకీకరణం చేస్తూ ఒక క్రమపద్ధతిలో నడిపించడానికి మాత్రమే సహాయపడతాయి. ఇంతకు మించి సంపూర్ణ జీవితం కావాలంటే అన్నిటినీ ఏకం చేయగల, సమన్వయం చేయగల, సామరస్యపూర్వక ఉత్కృష్ట సంభావ్యత, గొప్ప పరిజ్ఞానము, సంపూర్ణశక్తి అవసరమౌతాయి.

మానవ పాత్రను సిద్ధం చేయటం:
(సోదరుడు బరీన్‌కి వ్రాసిన లేఖ నుండి (1920 ?)

అపరిశుభ్ర పాత్రలలో ఆధ్యాత్మిక శక్తిని నింపినట్లయితే — సరిగా కాలని మట్టిపాత్రలో ద్రాక్షరసము నింపితే అది విచ్చిపోయి మధువంతా నేలపాలైపోతుంది — ఆధ్యాత్మికతంతా ఇగిరిపోయి కాళీపాత్ర మిగిలి ఉంటుంది. ఏ రంగంలోనైనా ఇదే జరుగుతుంది. నేను నా ఆధ్యాత్మిక ప్రభావాన్ని పంపినప్పుడు దాన్ని గ్రహించుకున్నవారు శక్తిని పుంజుకొని బాగా పనిచేస్తారు. ఒక్కొక్కప్పుడు ఆ శక్తి నిర్వీర్యం అయిపోయి అది కోతిగా తయారై శివాలయంలో ఉంచడానికే పనికొస్తుంది.

నీవు వ్రాసింది "నేను దేముణ్ణి కాదు, సాగగొట్టి తయారుచేసిన ఉక్కును" అని — ఎవరూ దేముడు కాదు గానీ ప్రతివారిలోనూ ఒక భగవంతుడుంటాడు. ఆయనను మూర్తిమంతం చేయడమే దివ్యజీవన కర్తవ్యము. అది ప్రతివారూ చేయగలరు. ఆ విషయంలో సమర్థత కొంతమందికి ఎక్కువ, కొంతమందికి తక్కువ ఉంటుందని నేను ఒప్పుకుంటాను. సమర్థత మాట ఎలా ఉన్నా భగవంతుడు కనుక తన వ్రేలిని ఎవరి మీద ఉంచితే వారి ఆత్మ జాగృతమవుతుంది. ఎక్కువ, తక్కువ సామర్థ్యాలలో పెద్ద తేడా ఉండదు. కష్టం ఎక్కువ కావచ్చు, లేదా ఎక్కువ సమయం పట్టవచ్చు. అభివ్యక్తీకరణ ఒకే మాదిరిగా ఉండకపోవచ్చు. ఏదీ చెప్పలేము.

ఆ లోపలి భగవంతుడు ఈ కష్టాలను, లోపాలను లెక్కచేయడు, తాను బలవంతంగానైనా బయటకు వచ్చి తీరుతాడు.

భగవంతుని కృషి — స్వర్గాన్ని దక్కించుకున్నాము, భూమిని మాత్రం కాదు (జపాన్‌లో ఉన్న శ్రీమాతకు వ్రాసిన లేఖ)

భూమండలమంతా ఒకే ఒక నియమానికి కట్టుబడి ఉంది. ఒకే ప్రకంపనాలకు స్పందిస్తుంది. పోరాటాలు, పెనుగులాటలులేని ప్రదేశం ఎక్కడైనా ఉంటుందా అనే సందేహం నాకుంది. ఏది ఏమైనా, ప్రయోజనాత్మకమైన కార్యక్రమ విరమణ నాకు వ్రాసిపెట్టి లేదనుకుంటాను. (6-5-1915)

*

స్వర్గాన్ని దక్కించుకున్నాము, భూమిని మాత్రం కాదు. యోగసంపూర్ణతను, వేదసూత్రంలో చెప్పాలంటే, "స్వర్గలోకము, భూలోకము రెండూ సరిసమానము, ఒక్కటే" (20-5-1915)

*

అంతర్గంతంగా ఉన్నదంతా పరిపక్వమై ఉండటమో లేక పరక్వవౌతూ ఉంటూండటమో జరుగుతోంది. కానీ ఒక విధమైన సంఘర్షణ లోపల బిగిసిపోయి ఉంది. ఏదీ కూడా గెలుపు సాధించే దిశలో లేదు. ఇది ఇంచుమించు యూరపుదేశంలో కందకాలలో జరిగిన యుద్ధం మాదిరిగా ఉంది. భౌతిక ప్రపంచపు మొండితనాన్ని నిలువరించాలని ఆధ్యాత్మిక శక్తి ప్రయత్నిస్తోంది. కానీ ఆ మొండి భౌతిక ప్రపంచం అడుగడుగునా ఎదిరిస్తూ ఫలవంతం కాకుండా నిరోధిస్తోంది. అంతర్గతంగా మంచి బలము, దివ్య ఆనందాతిశయము లేనట్లుగా అది చాలా విసిగించి, వేధిస్తుంది. కానీ జ్ఞాననేత్రం దూరదృష్టితో చూసి అది కేవలం నాన్పుడు వ్యవహారం మాత్రమేనని గమనిస్తోంది. (28-7-1915)

మూలం: శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: అమరవాది వేంకటరామశాస్త్రి, అమరవాది ప్రభావతి

భూలోకం కొరకు తపస్సు

అతిమానస దివ్యచైతన్య అవరోహణ:

అతిమానస చైతన్యాన్ని కేవలం నా కోసం సిద్ధింపచేసుకోవాలనే వుద్దేశం నాకు లేదు — నా కొరకు నేనేమీ చేసుకొనుట లేదు. ఎందుకనగా, వ్యక్తిగతంగా, నాకే అవసరము లేదు — మోక్షప్రాప్తిగాని, అతిమానసచైతన్యప్రాప్తి గాని. అతిమానస చైతన్య ప్రాప్తి కోసం నేను ప్రయత్నిస్తున్నానంటే అందుకు కారణం అది భూచైతన్యం నిమిత్తం నిర్వర్తించవలసి వచ్చిన ఒక కార్యం కనుక...

*

మానవసంబంధిత భావాలైన అధికత్వ అల్పత్వములను నేను లక్ష్యపెట్టను. అంతరంగ సత్యము, వెలుగు, సామరస్యత, ప్రశాంతతలోని మూలతత్వాన్ని అన్వేషించి కొంతవరకు భూచైతన్యము లోనికి తెచ్చుటకు నేను ప్రయత్నిస్తున్నాను. ఊర్ధ్వస్తరాలలో అది నాకు కనిపిస్తున్నది. అదేమిటో కూడ నాకు తెలుసు — దాని నిరంతర మెరుపులు, నా చైతన్యంపై ప్రసరిస్తున్న అనుభూతి నాకున్నది. మానవుని ప్రకృతి సగం వెలుగులోను, సగం చీకటిలోను మ్రగ్గుతూ మసలే బదులు, దాని స్వీయశక్తి పరిధిలోనికి జీవిని సంపూర్ణంగా స్వీకరించ వీలు కలిగించుట కోసం నేను ప్రయత్నిస్తున్నాను. ఈ పరమ సత్యము యొక్క అవరోహణ భూపరిణామక్రమము యొక్క అంతిమ లక్ష్యమైన దివ్యచైతన్య వికసనానికి మార్గం సుగమం చేస్తుందని నా నమ్మకము.

దివ్యచైతన్య అతిమానస రూపాంతరీకరణకు మార్గమును తెరుచుట

'రూపాంతరీకరణ' అనే పదము నేను స్వయంగా తీసుకునివచ్చినది ('అతిమానసం' మాదిరిగ). సమగ్ర యోగానికి సంబంధించిన కొన్ని ఆధ్యాత్మిక భావనలను, వాస్తవాలను, స్పష్టపరచటానికై ఈ పదమును రూపొందించాను. కాని వాటికి నేను కూర్చిన మూలభావానికి యే మాత్రం పొసగని అర్థము వచ్చే రీతిలో ప్రస్తుతం ప్రజలు వాటిని ఆలపిస్తున్నారు. ఆధ్యాత్మిక పరివర్తన, నా ఉద్దేశంలో, ఒక క్రియాశీల చర్య (ఎలాంటి అవరోహణ అవసరం లేకుండానే సాధించే ఆత్మవిమోచన లేక భగవత్ సాక్షాత్కారము మాత్రమే కాదు). అది జీవియొక్క అణువణువు నుండి

అవచేతన వరకు ప్రతి భాగములోను క్రియాశీలమైన మరియు సుస్థిరమైన ఆధ్యాత్మిక చైతన్యమును వహింపచేయు ప్రక్రియ.

*

నా భావనలో, పరివర్తన ఒక స్వాభావిక మార్పు కాదు. ఉదాహరణకు, పరమ పవిత్ర జీవిగా ఎదుగుటయో లేక నైతిక పరిపక్వత పొందుటయో లేక యోగసిద్ధి సాధించుటయో (తాంత్రికుల మాదిరిగ) లేక అతీతశక్తులు గల చిన్మయ శరీరాన్ని బడయుటయో కాదు. రూపాంతరీకరణను నేను ఒక ప్రత్యేక భావనలో వాడతాను. ప్రాణాధారమైన భౌతిక జంతులోకంలో మానసికంగా ఎదిగిన ఒక జీవి ప్రప్రథమంగా ప్రకటితమైనప్పుడు, అతనిలో చోటు చేసుకున్న సాధారణ చైతన్యానికి మించిన, ఉన్నతమైన, విస్తృత పరిధి కలిగిన, పరిపూర్ణ ఆధ్యాత్మిక పరివర్తన కలుగుటకు ఒక దృఢమైన, నిర్దిష్టమైన, విలక్షణ మార్పును చైతన్యము లోనికి తెచ్చే ప్రక్రియకు అది సూచిక.

*

మన యోగము యొక్క లక్ష్యము అతిమానస జీవిని, అతిమానస ప్రపంచాన్ని, అతిమానస చైతన్య ప్రకృతిని కనుగొనుట మరియు జీవితంలో వాటి అభివ్యక్తతను తెలుసుకొనుట. కాని, ఇందులో ఉత్పన్నమయ్యే కొన్ని సాధారణ పొరపాట్లనుండి మనలను మనము కాపాడుకోవాలి. అరిమ, గరిమల లాంటి కొన్ని శక్తులు, భౌతిక క్రియలపై నియంత్రణ, వ్యాధి నివారణా సామర్థ్యము మొదలగు శక్తులను అతిమానస చైతన్యవంతమైనవని, భౌతికబలం కలిగినవని మనుషులు అనుకుంటారు. చాలా సందర్భాలలో, తెలిసో తెలియకో, ఎవరైతే ఈ శక్తులు నిక్షిప్తమై వుండే అవచేతనాస్థితికి తెరచుకుంటారో, వారు ఈ శక్తులను పొందగలుగుతారు. అతిమానసం గురించిగాని లేక యోగము గురించిగాని అణుమాత్రమైన అవగాహన కూడ లేని మనుషులు ఇలాంటి శక్తులను కలిగివున్న సందర్భాలు కోకొల్లలు.

(శ్రీఅరవిందులతో జరిగిన సాయంకాల ప్రసంగాల నుండి శ్రీ ఎ. బి. పురాణిగారి జ్ఞాపకాలు)

మార్గదర్శి: తేజోమయ మార్గాన్ని తెరచుట:

అమ్మ విషయంలోను, నా విషయంలోను మేరు సమానమైన కష్టాలను అధిగమించటానికై అన్ని మార్గాలను అన్వేషించవలసి వచ్చింది, అన్ని పద్ధతులను పాటించవలసి వచ్చింది. మీరుగాని, ఇతరులుగాని ఆశ్రమవాసులుగాని, బయటివారుగాని భరించగలిగిన భారం కన్నా అత్యధికమైన భారాన్ని భరిచంవలసి వచ్చింది. అతి క్లిష్టపరిస్థితుల నెదుర్కొని, పోరాటాలు జరిపి, గాయాలు ఓర్చుకోవలసి వచ్చింది. చొరలేని చిత్తడినేలలను, ఎడారులను, అడవులను దాటుటకై మార్గాలను వెతుక్కుంటూ, ప్రతికూల ప్రజాసమూహాలను వశపరచుకోవలసి వచ్చింది. ఇలాంటి పనిని మాకంటే ముందు ఎవ్వరు కూడ చేసి వుండరని నేను కచ్చితంగా చెప్పగలను. ఎందుకనగా మేము చేపట్టిన కార్యంలో మార్గదర్శకుడు దైవాన్ని పైనుండి క్రిందికి దించి ఆతని ప్రతినిధిగ దివ్యత్వాన్ని తాను సమకూర్చుకుని వ్యవహరించటమే గాక మానవజాతి ఉన్నతస్థాయికి ఎదిగే మూలశక్తికి కూడ ప్రతిరూపంగా నిలచి వారి యొక్క సమస్త బాధలను భరించాలి. ఇది కేవలం ఒక క్రీడగానో లేక ఒక లీలగానో కాకుండ ధృఢచిత్తంతో అనుభవించాలి. ఈ మార్గంలో ఎదురయ్యే అన్ని ఆటంకాలను, కష్టాలను, ప్రతికూల పరిస్థితులను, భంగపాట్లను, ప్రతిబంధకాలను ఎంతో శ్రమకోర్చి ఎదుర్కొంటూ నెమ్మదిగా అధిగమించాలి. కాని, ఇతరుల జీవితాలలో ఇదంతా పునరావృతం కానవసరం లేదు, సహించగలిగింది కూడా కాదు. మాకు సమగ్రమైన అనుభవం వున్న కారణంగా ఇతరులకు ఒక సరియైన, సులువైన మార్గాన్ని చూపగలుగుతాం — దానిని అనుసరించడానికి వారు అంగీకరిస్తే. మాకు కలిగిన అనుభవం అంచనాల కందని మూల్యం చెల్లించి సంపాదించినది గనుక మిమ్ములను, ఇతరులను మనస్ఫూర్తిగా కోరుతున్నాము — "దివ్యజ్ఞాన చైత్యపురుష వైఖరిని అవలంబించండి, ప్రత్యక్షంగా లేక పరోక్షంగా దైవం మిమ్ములను ఉద్ధరిస్తూండగా, తిన్నగ సాగే తేజోమయ మార్గాన్ని అనుసరించండి — కఠినమైన, ప్రతిబంధకాలతో కూడిన, చుట్టుతిరుగుడు, దుర్గమమైన మార్గంలో పయనించాలని పట్టు పట్టకండి."

*

నా గురించి, అమ్మ గురించి ఈ విధంగా అనే వారుంటారు — "దివ్యచైతన్యం

క్రిందికి రావాలంటే, అది ప్రతివారిలోను రావచ్చు కదా, అలాంటప్పుడు ముందుగా వారిలోనే ఎందుకు? వారి కంటే ముందుగా మాకెందుకు రాకూడదు? వారి ద్వారానే ఎందుకు రావాలి? నేరుగ ఎందుకు మాకు రాదు?" ఇది వినటానికి ఎంతో అర్థవంతంగా, తార్కికంగా, హేతుబద్ధంగా అనిపిస్తుంది. కాని యిబ్బంది ఎక్కడ కలుగుతుందంటే, ఈ అభిప్రాయం నిబంధనలను ఉపేక్షించి, దివ్యచైతన్య మనగా ఏమిటనే కనీస జ్ఞానం లేకుండా తమలో దివ్యచైతన్యాన్ని ఆవిష్కరింప చేసుకోవచ్చుననే మూర్ఖపు భావనను కలిగించి, ఒక మహాద్భుత ఘటనను తలక్రిందులుగా ఊహింపజేస్తుంది. ఈ ప్రయత్నం చేసే ప్రతి ఒక్కరు తప్పనిసరిగా ఒక దారుణ పతనావస్థకు లోనవుతారు — ఇతః పూర్వం ఈ ప్రయత్నం చేపట్టిన అందరిలాగే, ఇది ఏ విధంగా వుంటుందంటే, మార్గదర్శిని విస్మరించి, కొండచరియ అంచున వున్న ఇరుకైన త్రోవనుండి గాలిలోకి దూకి శిఖరాగ్రాన్ని చేరవచ్చునని వూహించినట్లుగ వుంటుంది. దాని అనివార్యమైన ఫలితం తెలిసినదే కదా!

ప్రేమభారాన్ని భరించుట:

నాకై నేను స్వయంగా తేజోమయ మార్గంలో పయనించినందు వలననో లేక కష్టానికి, బాధకు, అపాయానికి జంకినందు వల్లనో కాదు. ఈ విషయాలలో నా వాటాను నేను పూర్తిగా అనుభవించాను. అమ్మ తన వాటాకు పదిరెట్లు అనుభవించింది. అయితే అందుకు కారణం దివ్యమార్గదర్శకులైన వారు ఈ విషయాలపై గెలుపు సాధించటానికి, వాటిని ఎదిరించవలసి వచ్చింది. సాధకుడికి ఎదురయ్యే ఏ కష్టమునూ కూడా మా పయనంలో మేము ఎదుర్కొనకుండా వుండలేదు; వాటిని అధిగమించటానికి ముందు, చాలా వాటికి విరుద్ధంగా వందలసార్లు పెనుగులాడవలసి వచ్చింది. (నిజానికిది తక్కువ చేసి చెప్పటమే అవుతుంది); ఇలాంటి సమస్యలు ఎన్నో యింకా మిగిలివున్నాయి. సమగ్ర పరిపూర్ణత చేకూరేవరకు కొనసాగే హక్కు సమస్యలకు వుంటాయి. అలాగని ఇతరులకు సమస్యలు అనివార్యమైన అవసరాలని మేము ఎప్పుడు సమర్థించలేదు. వాస్తవానికి, ఇతరులకు యిక పైన సులభతరమైన మార్గము తప్పక చేకూరాలనే వుద్దేశంతో మేమే వాటి భారాన్ని భరించాం. ఆ లక్ష్యంతోనే అమ్మ ఒకసారి భగవంతుని ప్రార్థించారు — ఈ మార్గానికి ఏ విధమైన కష్టాలు, అపాయాలు, బాధలు అవసరమో అవన్నీ ఇతరులపై గాక తనపైనే మోపమని.

ఏండ్ల తరబడి ప్రతి రోజు ఆమె గావించిన తీవ్ర ప్రయత్నాల ఫలితంగా ఆమె కొసగబడిన వరమేమిటంటే, ఎవరైతే ఆమెపై ఒక సంపూర్ణ నమ్మకం మనస్ఫూర్తిగా వుంచుతారో వారు తేజోమయ మార్గాన్ని అనుసరించగలుగుతారు. అలా చేయనివారు సైతం ఆమె యందు విశ్వాసముంచిన యెడల, వారి మార్గము సుగమమైనట్లుగా, గమనిస్తారు. వారి మార్గము కష్టతరమైనట్లైతే అది కేవలం అపనమ్మకము, తిరుగుబాటు, అభిమానము లేక యితర అజ్ఞానపు చీకట్లు వారిని ఆవరించినందువల్ల అని చెప్పవచ్చు. తేజోమయ మార్గము కేవలం ఒక కల్పిత కథ కాదు.

కాని అలా చేయలేనివారి సంగతేమిటని మీరడగవచ్చు. సరే, వారి కోసమే ఒక నిర్దిష్ట సమయంలో అతిమానసశక్తిని క్రిందికి తెచ్చుటకై నా ప్రయత్నాలన్నింటిని పూర్తిగా వినియోగిస్తున్నాను.

ప్రపంచపు వెనుకనున్న అదృశ్య మార్గదర్శి:

నా శక్తి ఈ ఆశ్రమానికి, దాని స్థితిగతులకు మాత్రమే పరిమితము కాదనేది నిజం. మీకు తెలుసు — అది యుద్ధము యొక్క సక్రమ పరిణామగతికి దోహదపడుటకు, మరియు మానవలోకంలో మార్పును తెచ్చుటకు విస్తారంగా వుపయోగించబడుచున్నది అని. ఆశ్రమ పరిధిని దాటి కూడ వ్యక్తిగత ప్రయోజనాలకు మరియు యోగాభ్యాసానికి వినియోగింపబడుచున్నది. అయితే ఈ పని ప్రధానంగా ఏ ఆర్భాటము లేకుండా కేవలం ఒక ఆధ్యాత్మిక క్రియగా నిర్వహించబడుచున్నది. ఏదైనప్పటికీ, అన్ని కార్యకలాపాలకు ఆశ్రమమే కేంద్రంగా వుంటుంది. యోగాభ్యాసము లేకుండ ఈ పనికి తావు లేదు. ఎలాంటి అర్థముగాని ఆశించిన ఫలితముగాని లభించదు.

*

నా ఏకాగ్రత ఒక విశిష్టమైన కార్యం కొరకు — జీవితం వదిలిపెట్టె ధ్యానం కోసం కాదు. నా ఏకాగ్రతలో నేను ఇతరులపైన, ఈ ప్రపంచం పైన, వివిధ శక్తుల కార్యకలాపాల పైన కృషి సల్పుతాను. ఎవరి పైనైనా ఒక దాడిని త్రిప్పికొట్టుటలో నేను సహాయపడవలసి వస్తే, ఒక ఉత్తరం వ్రాసి ఆ పనిని నెరవేర్చలేను. అతనికి కొంత శక్తిని అందజేయవలసి వుంటుంది. లేదా, ఏకాగ్రత వహించి, అతని పనిని

నేనే నిర్వర్తించవలసివస్తుంది. అంతేకాని, అతిమానసం గురించి చక్కని శైలిలో వ్రాసి ప్రజలకు అందజేసి ఆ చైతన్యాన్ని క్రిందికి తేలేను.

అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి, జానకి

నవంబరు 24, 1926; సిద్ధి దినము*

శ్రీకృష్ణ భగవానుని అవరోహణం

నవంబరు 24, 1926 — శ్రీకృష్ణ పరమాత్మ భౌతికంలో అవతరించిన రోజు.

శ్రీకృష్ణుడు అతిమానస తేజస్సు కాదు. శ్రీకృష్ణుని అవరోహణం అంటే అధిమానస చైతన్య అవరోహణం. అది అతిమానస అవతరణ కాదు. కాని అతిమానస అవతరణకు, ఆనందానికి సన్నద్ధం చేయడం. శ్రీకృష్ణుడు ఆనందమయుడు. అధిమానసం ద్వారా పరిణామాన్ని పరిపోషిస్తూ ఆనందం వైపు నడిపే దైవం.

అవరోహణం

నా దేహాంతర కణ సమూహాలన్నీ
వెలుగు వెల్లువలో పరవశించిపోతున్నాయి.
నా ఆత్మ శరీరాలు ఆనంద మహార్ణవంలో కదలిపోతున్నాయి.
నా పైన, నా చుట్టూ
సాగరతరంగాలుగా సముజ్వల కాంతిరేఖలు
పరవళ్ళు తొక్కుతున్నాయి.

గిరిశిఖరంలాగా, అపురూప విగ్రహం లాగా
కఠిన శిలారూపమై, నా శరీరం

** నవంబరు 24 వ తేదీ ఆశ్రమానికి చెందిన నాలుగు దర్శనదినాలలో ఒకటి. దానినే సిద్ధదినము అని పిలుస్తారు. ఈ సంఘటన తదనంతరం శ్రీఅరవిందులు ఏకాంతంలోకి వెళ్లిపోయారు. అతిమానస చైతన్యాన్ని భూమికి గొనిరావడానికి అమిత సమయాన్ని వెచ్చిస్తూ, అధికంగా శ్రమించారు. ఈ లోగా శ్రీమాత ఆశ్రమానికి రూపురేఖలు తీర్చిదిద్ది, సాధకులకు ఆశ్రయం కల్పించారు.*

అనంత పరివ్యాప్తమై శోభిల్లుతున్నది...
విశ్వంభరగా విస్తరిస్తోంది.
అది సమున్నత దైవత్వపు సువిశాల అవరోహణం...
మృణ్మయ అంగాంగాలలోకి ప్రవేశిస్తోంది...

*

ఒక దేవత సూక్ష్మశరీరంలాగా భాసించే అగ్నిశిఖ
గతకాలపు పరిమిత శకలాలను భస్మీపటలం చేసింది.
ఒక నవ్యాత్మ ఊపిరి తీసే విశాల సీమను సృష్టించింది.
శాశ్వతత్వపు దివ్య సంస్పర్శ ఇంద్రియ కవచాలను పటాపంచలు చేసింది.
భూమి ఎరుగని ఒక మహోన్నత చిచ్ఛక్తి అతని అంగాంగాలలో అధిష్ఠించింది.

(సావిత్రి, పు. 81-82)

విశ్వాధినేత్రి — విశ్వమాత

అంధశక్తుల దుష్ట లీలాపరంపరల మధ్య
జగన్మాత దిగివచ్చింది — విశ్వాంతర్గత
అరిష్టాలను, అపభ్రంశాలను రూపుమాపడానికి —
అజ్ఞాన ప్రపంచ విధి విషాదాంత హేలకు
భగవంతుని ఆనందమయ దివ్య రూపకంగా,
భగవంతుని ఆనంద అమృతహాసాల సుమహారంగా
మార్చాలని
జగన్మాత దిగివచ్చింది.
భగవంతుని తల్లి మన అందరి ఆత్మల కన్నతల్లి.
కాలతీరాలలో భగవంతుని దివ్యజనన
మహోత్సవంలో మనమంతా భాగస్వాములం,
భగవంతుని చిరంతన
ఐశ్వర్యానికి మనమే వారసులం!

— శ్రీఅరవిందులు

1920 ఏప్రిల్‌లో శ్రీమాత జపాన్‌నుండి తిరిగి వచ్చిన దరిమిలా, సాధకుల సంఖ్య పెరగసాగింది. 1926 లో ఆమె ఆశ్రమాన్ని నెలకొల్పారు.

— శ్రీమాత

ఆశ్రమంలో సాధన, ఇతర ఏర్పాట్లన్నీ అమ్మే స్వయంగా నిర్వహిస్తుంది. ఆమెకు సమస్త సహాయం శ్రీఅరవిందులు నేపథ్యంలో వుండి అందిస్తారు. యోగసాధన కోసం ఇక్కడకు వచ్చేవారంతా అమ్మకు ఆత్మార్పణం చేసుకోవాలి. ఆత్మ సాధనలో వారికి సహాయపడి, వారి ఆధ్యాత్మిక వికాసానికి దోహదం చేస్తారు.

— శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: కె. యజ్ఞన్న

సమిష్టిగా ఒకే లక్ష్యానికి కట్టుబడిన వర్గం, కలిసికట్టుగా ప్రపంచ పురోగమనాన్ని ముందుకు సాగించటం

...ఇది శ్రీఅరవిందుల్ని కలిసినపుడు నాలో కలిగిన మొదటి ప్రశ్న. నేనిదివరకే చెప్పాననుకుంటాను. ఇప్పుడు నాకు గుర్తు లేదు కాని, ఈ మధ్య ఈ విషయం గురించి ప్రస్తావించాను. ఎవరైనా యోగం చేపట్టినవారు... ఎవరికి వారు ముందుగా ప్రారంభించి, లక్ష్యం సాధించిన తరువాత అందరితో కలిసి ముందుకు సాగాలా, లేక ముందుగానే ఒకే రకమైన ఆకాంక్ష కలిగినవారందరూ కలసి వారి లక్ష్యం వైపుకు ప్రయాణించాలా?

నేను అంతకు ముందు ఈ విషయంలో చేసిన సాధన, ఆ ప్రయత్నం పట్ల ఉన్న శ్రద్ధవల్ల నేను ఈ ప్రశ్నను ముందుగానే సరిగ్గా సూత్రబద్ధం చేసుకుని మాత్రమే శ్రీఅరవిందులను కలిశాను. ఎందుకంటె ఈ రెండు పద్ధతులు సంభవమే... ఒకటి గాఢమైన ఏకాంత సాధన, అంటె మిగిలినవారితో ఏవిధమైన సంపర్కం లేకుండా ఒంటరిగా చేసే సాధన. లేదా సామూహికంగా ఒకే ఆకాంక్ష కలిగిన సభ్యులందరితో కలసి... స్వతస్సిద్ధంగా తనకు తానుగా రూపొందుతున్న దాన్ని ఆపకుండా, అందరూ కలసి ఆ మార్గాన్ని ప్రారంభించి ముందుకు సాగడం.

అయితె నిర్ణయం మానసికమైన ఎన్నిక కాదు. అది సహజంగా లోపల నించి వచ్చింది. పరిస్థితులు అలాటివి. మరో దారి లేదు. సహజసిద్ధంగా తనంత తానుగా మరో అవకాశం లేనట్లుగా, సమిష్టిగా ఒక బృందం రూపొందింది. మరి మేమూ

దానిని అలానే ప్రారంభించాము. కడవరకు అది అలా మరి నిరాటంకంగా కొన సాగవలసినదే.

— శ్రీమాత

మానవకాలంలోకి దైవం విడిది చేశాడు

... భవిష్యత్తులోని మానవులకు కొత్తదో, పాతదో అయిన మరో మతాన్ని ప్రచారం చేయడం నేనాశించిన ప్రయోజనం కాదు. మతాన్ని కొత్తగా స్థాపించడం కాదు. ...భౌతికతత్వంలో మార్గానికి ఉన్న అవరోధాన్ని తొలగించడమె. ఇదీ భౌతికస్థాయికి సంబంధించి నా భావన.

*

ఈ ఆశ్రమం, సామాన్యంగా ఈ విధమైన అనేక సంస్థలకు భిన్నంగా, మరో ఆశయంతో సృష్టించడం జరిగింది. ఇక్కడ జరిగేది ఈ ప్రపంచాన్ని వదిలి సన్యసించడం కాదు. మరో రకమైన జీవన పరిణామ కేంద్రంగా, ప్రపంచంలోనే ఉంటూ, నూతన జీవనవిధానాల, నూతన జీవనస్థితుల ఆవిష్కరణకు — అలాంటి కార్యాచరణ కేంద్రంగా ఏర్పరచి ఒక ప్రయోగశాలగా దీని స్థాపన జరిగింది.

*

ఇది అన్ని ఆశ్రమాల వంటిది కాదు. ఇందులో సభ్యులు సన్యాసులు కారు. ఇక్కడ యోగసాధన మోక్షం కోసం కాదు. యోగచైతన్యంతో యోగశక్తితో కర్మాచరణకి సంసిద్ధపర్చటం. ఇందుకు మరో రకమైన పునాది లేదు.

— శ్రీఅరవిందులు

*

ఈ ఆశ్రమంలో ఏ క్రమశిక్షణ, పరీక్ష పైకి కనపడదు. కాని ఆంతరంగికమైన పరీక్ష, సాధన, శోధన కఠినంగానూ, స్థిరంగానూ ఉంటుంది. ప్రతివారూ వారి ఆకాంక్షతో చాలా నిజాయితీపరులై ఉండాలి. అహాన్ని వదులుకోవాలి, గర్వాన్ని జయించినపుడె ఆ అంతరంగ సాధనకు తట్టుకుని నిలబడగలిగేది.

సంపూర్ణ సమర్పణ అన్నది బాహ్యంగా నిర్బంధింపబడేది కాదు. అయితే ఈ యోగంలో ఉండి సాధన కొనసాగించేవారికి తప్పనిసరిగా ఉండితీరవలసిన గుణం అది. సమర్పణ యొక్క చిత్తశుద్ధిని పరీక్షించడానికి అనేక సంఘటనలు ఎదురవుతాయి.

అయితే దైవసహాయం, దైవకృప ఆశించేవారికి, ఆకాంక్షించేవారికి నిరంతరం అందుబాటులో ఉంటాయి. వాటి శక్తి అవధులు లేనిది. విశ్వాసంతో, నమ్మకంతో ఉంటె ఆ కృపావృష్టి వారిపై నిరంతరం వర్షిస్తుంది.

— శ్రీమాత

అనువాదం: సత్యవాణి

క్లిష్టసమయాలలో మార్గదర్శకుడు

ఇపుడిక తను లేస్తాడు; భగవంతు డుద్భవించాడుగా.
ప్రపంచ పరివ్యాప్త పరిణామాలు మందకొడి ప్రారంభాలు.
విష్ణు సుదర్శన చక్రం భూమిని చుట్టపెట్టడానికి రువ్వబడింది.

పాతది నశిస్తుంది; నిష్క్రమిస్తుంది,
తొలగించబడుతుంది, నిర్మూలించబడుతుంది,
తుడిచివేయబడుతుంది;
మనిషి విస్తృత పురోగతికి బంధాలు
ఇనుపసంకెళ్లు సడలిపోతాయి తుదకు...

ఆశించిన అలనాటి ఆ రోజు, కవులు
తత్వవేత్తలు ఊహించిన, కలలుగన్న, నమ్మి
దర్శించిన స్వర్ణయుగం స్వర్గం దిగి
వస్తుంది తప్పక.

నిరంకుశ యుగం అంతరించింది. ఇపుడిపుడే
వదిలిపోతున్న గతం దాని అంతిమ ఆయాసం
దేశాలను వణికిస్తోంది. అది ఇక పోయినపుడు
భూమి ఉద్దీపిస్తుంది విరిసిన తేట కనులతో.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం; కర్రా వెంకటేశ్వర్లు

మేము ఆ యుద్ధాన్ని జాతుల మధ్య లేదా ప్రభుత్వాల మధ్య జరుగుచున్న సమరంగా భావించలేదు. సజ్జనుల దుర్జనుల మధ్య జరుగు సంగ్రామంగా కూడ భావించ లేదు. దానిని దైవీ-ఆసురీ శక్తుల మధ్య జరిగే యుద్ధంగా భావించాం. మనం గమనించాల్సినది ప్రజలు, జాతులు యే ప్రక్క నిలుస్తారో అని. వాళ్ళు సరైన వైపు నిలిస్తే, మానవసహజమైన దోషాలున్నవారైనా, వారు దైవోపకరణాలుగ తయారవుతారు. మిత్రమండలి వారి విజయం పరిణామశక్తుల మార్గాన్ని సుగమం చేస్తుంది. అవతలవారి విజయం మానవాళిని వెనక్కు లాగి విలువలను నిమ్నస్థాయికి దించి, మానవజాతి వినాశనానికి దారితీస్తుంది. ఇదే ప్రధాన ప్రశ్న. తక్కిన విషయాలు అనుచితములు, అప్రధానమైనవి.

*

మానవులు విలువలు లేనివారైనా, దైవాంశ సంభూతులు కాకున్నా, పవిత్రులు కాకున్నా, దైవం వారిని తన ఉపకరణాలుగ తీసుకొంటారు. వారు సుజనులుగను, దైవం వైపు వున్నవారుగా వుంటే చాలు. దివ్యకార్యనిర్వహణకు అర్హులే.

శ్రీఅరవిందులు

*

పురాణి: ఆగష్టు 15 లోగా యుద్ధం అంతమై శాంతి ఒప్పందం కుదరాలన్న హిట్లర్ ప్రకటన ప్రాధాన్యత సంతరించుకున్నట్లుగా అనిపిస్తోంది.
శ్రీఅరవిందులు: అతడు మన దివ్యకార్యానికి శత్రువనుటకు యిదే గుర్తు. ఇక విలువలు సంబంధించి అతని వెనుక వున్నది మహా అసురశక్తి అని స్పష్టంగా తెలుస్తోంది.
పురాణి: క్రైస్తవ మతము, ఇతర మతాల విధ్వంసం కూడ అతన లక్ష్యం. ఔనా?
శ్రీఅరవిందులు: ఔను. అతడు కోరేది ఆదిమజాతులు, ఆరాధించే ప్రాచీన అనాగరిక జంతుప్రవృత్తులతో కూడిన మతం. (Ludendorf's religion – the Norse religion)
పురాణి: పురాణాల్లో దేవాసుర యుద్ధాలు కళ్లకు కట్టినట్లుగా వర్ణించబడ్డాయి. మానవజాతి వ్యతిరేకులుగ అసురులున్నట్లుగానే, మానవజాతికి సహకరించేవారు — దివ్యమానవులు (దేవతలు) కూడ వుండి తీరాలి.

శ్రీఅరవిందులు: అవును. మానవులు అసురులకు సరి రారు. మానవులపై అసురుల లేదా దివ్యమానవుల (దేవతలు) ప్రభావం — ఏదైతే, ఫలితం ఆ ప్రభావం పైనే ఆధారపడి వుంటుంది. హిట్లర్ విషయంలో కేవల ప్రభావమే కాదు. అతనిని అసురశక్తులు ఆవహించాయి. ఆతను దుష్టశక్తి అవతారమే అన్నా అనవచ్చు. స్టాలిన్ విషయం కూడ ఇంతే. ప్రాణిక జగత్తు భౌతిక జగత్తుపై విరుచుకుని పడింది. అందుకే మేధావులు వారి నాగరికత, విలువల విధ్వంసం పట్ల ఆందోళన చెందుతున్నారు. భౌతికానికి ఆవలి ప్రపంచాలను వారు త్రోసిపుచ్చుతారు. కనుక వారు కలవరపడక తప్పదు.

భారత స్వాతంత్ర్యం — జన్మదిన కానుక

ఆగష్టు 15 స్వతంత్ర భారతావని జన్మదినం. ఇది ఆమెకు పాత శకం అంతమై నూతన శక ఆరంభం అనవచ్చు. కాని యిది మనకు మాత్రమే గాక, ప్రపంచం యావత్తుకు ప్రధానమైన రోజు. ఎందుకంటే యీ దేశం, మానవజాతి యొక్క రాజకీయ, సాంఘిక, సాంస్కృతిక, ఆధ్యాత్మిక భవిష్యత్తు పట్ల అనిర్వచనీయ శక్తులతోడి గొప్ప పాత్రను పోషించు ఐక్యరాజ్యసమితిలో చేరగల ప్రాముఖ్యతను సంతరించుకొంది. ఈ దినం ప్రత్యేకంగా నా జన్మదిన కారణంగా నాకు సంతోషదాయకమైన సుదినం. ఇంకను నా జన్మదినమైన యీ దినాన్ని జరుపుకొనుట వల్ల దీని కొక ప్రత్యేకత వుంటుంది.

ఈ శుభదినాన్ని నేను ఒక యాదృచ్ఛిక సంఘటనగా గాక, నేను ప్రారంభించిన దివ్యకార్యాన్ని మార్గదర్శిగా నడుపుతూ వచ్చిన ఆ దివ్యశక్తి ఆమోదముద్రగా భావిస్తాను. నేనాశించిన ప్రపంచ ఉద్యమాలన్నీ ఒకప్పుడు అసాధ్యమైన స్వప్నాలుగ అగుపించినా, అవన్నీ నా జీవితకాలంలోనే సఫలీకృతమవబోతున్నాయి. భారతదేశ శుభోదయం ఆరంభమైనదని నేను నిరంతరం చెప్పుచుండేవాడిని. ఆ శుభోదయం ఆమె భౌతిక ఆకాంక్షల కోసం, ఆమె రాజ్యవిస్తరణ కోసం, ఆమె గొప్పదనం కోసం, ఆమె సుసంపన్నత కోసం కాదు. (కాని వీటిని ఆమె నిర్లక్ష్యం చేయరాదు.) అంతే కాదు, ఇతరుల వలె పరులపై పెత్తనం చెలాయించుటకు కాదు. ఆమె భగవంతుని కొరకు, మొత్తం మానవజాతికి సహాయకారిణిగా, నాయకురాలిగా జీవించుట కొరకే. ఆమె ఉద్దేశాలు, ఆశయాలు, వాటి స్వాభావిక క్రమపద్ధతిలో

వుండేవి. అవి ఇవి: భారతస్వాతంత్ర్యము, ఐక్యత సిద్ధి కొరకైన విప్లవము. ఆసియా స్వాతంత్ర్యము, పునర్ వైభవము, మరియు మానవ నాగరికత పట్ల ఆమె నిర్వహించిన గొప్ప పాత్ర యొక్క పునరుద్ధరణ. మానవాళికి నూతనమైనట్టి, గొప్పదైనట్టి, ఉజ్జ్వలమైనట్టి జీవితం. అంటే ప్రపంచ ఐక్యత. ఇదొక అంతర్జాతీయ సంస్థ. ఇది ప్రపంచంలోని అన్ని దేశాలను ఒక్క అంతర్జాతీయ ప్రభుత క్రిందికి తేవడం అనవచ్చు. భారతదేశం విశ్వమానవ కళ్యానానికై తన ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానాన్ని ప్రపంచాని కంతటికి పంచిపెట్టి, మానవాళికి ఆధ్యాత్మిక జీవనం ప్రసాదించుట, చివరగా పరిణామ ప్రక్రియలో ఒక నూతన సోపానాన్ని రూపొందించుట. అనగా మానవచేతనను ఉన్నతస్థాయికి లేవనెత్తుట. దీని ద్వారా ప్రపంచంలోని సకల సమస్యలకు పరిష్కార మార్గాన్ని ఆరంభించుట. తద్వారా వ్యక్తి పరిపూర్ణతను, సమాజ పరిపూర్ణతను సాధించుట.

ప్రాక్ పశ్చిమాలు — ఒకే ఆశయం — ఒకే భవితవ్యం

ప్రాక్ పశ్చిమవాసుల మానవ స్వభావం ఒక్కటే. వారి భవితవ్యం ఒక్కటే. సంపూర్ణత్వం కొరకైన వారి ఆశయం ఒక్కటే. మరింత ఉన్నత జీవితం కొరకైన వారి ఆకాంక్ష ఒక్కటే. దేని కొరకై మన మందరం బాహ్యాంతరాల్లో ముందుకు సాగుతున్నామో అదీ ఒక్కటే.

ప్రాక్ దేశీయుల ఆధ్యాత్మిక జీవనములోను, పశ్చిమ దేశీయుల భౌతిక జీవితంలోను కూడ జీవించాలని కొందరు భావిస్తుంటారు. కాని ఆధ్యాత్మిక జీవితాన్ని కోరడంలో పశ్చిమ దేశీయులు ప్రాక్ దేశీయుల కన్న తక్కువ సంఖ్యలో వుంటారని భావించరాదు. అలానే ప్రాక్ దేశీయులు కూడా భౌతిక ప్రవృత్తితో భౌతిక సుఖజీవితాన్ని అభిలషిస్తున్నారు. అలా అలా ప్రాక్ పశ్చిమాలు దగ్గర దగ్గరై ఒకళ్ళతో ఒకళ్ళు కలసిపోతున్నారు. పరస్పరం ఒకళ్ళ ప్రభావం మరొకళ్ళపై పనిచేస్తోంది. పూర్వం కన్న ఇప్పుడు మరీ ఒక ప్రాంతీయుల జీవనవిధానం, మరొక ప్రాంతీయుల జీవనవిధానంతో మరింత యెక్కువగా ప్రభావం చూపుతోంది. ఇరుప్రాంతాలవారి అశయం, భవితవ్యం, ఆధ్యాత్మికంగాను, భౌతికంగాగాను ఒక్కటిగానే వుంటున్నది. ఈ విషయంలో వీరు వారు పరస్పరం సహకరించుకొనుట కోసం ప్రకృతి, భవితవ్యం యెక్కువగా బలవంతపెడుతున్నవి. మనం మనంవేర్వేరని భావించే కాలం చెల్లిపోయింది. మానవాళంతా ఏకమై ఒకే ఆశయం కోసం, ఒకే భవితవ్యం కోసం

పాటుపడాలి. ప్రారంభంలో ప్రకృతి తనకు తెలిసీ తెలియకనే మానవాళియొక్క యే భవిష్యత్తును ఆశించిందో మన మందరం ఆ ఆశయ సిద్ధికై అజ్ఞానాన్ని తుదముట్టించి, జ్ఞానప్రభలతో పాటుపడాల్సి వుంది.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: బి. నరసింహయ్య

మానవ నిశీథిలో అతిమానస కాంతి బీజావాసం*

నేనో ఒప్పందం కుదుర్చుకున్నాను చీకటితో
మా సమాగమ స్థలంగా ఓ అంధకార అధోలోకం నిర్ణయించుకున్నాం.
ఎదలో దేవుని అనంత దివ్య దివ్వె నిడుకొని
ప్రమాదభరిత ఆమె అంధహృదయాన్ని వలచుటకు చేరాను...
అయినా, నాకు తెలుసు నా మార్గం
అమృతత్వానికి రహదారి యని.

— శ్రీఅరబిందో

మరణంపై విజయం: ఆ రోజు ఉదయం, తెల్లని మంచు నేపథ్యంలో ఉన్న మంచం మీద పరుండి ఉన్న శ్రీఅరబిందో శరీరం వైపు త్వరితంగా అడుగు లేస్తున్నప్పుడు దారాకు (ఆగా సయ్యద్ ఇబ్రహీం) ఓ సమ్మోహనజనక అనుభవం కలిగింది.

నేను శ్రీఅరబిందో యొక్క సొంత గదిలో వారి మంచం ప్రక్కన ఉన్నాను. వారు చాలా ప్రశాంతంగా, సంతృప్తికరంగా ఉన్నట్లనిపించింది. నేను నవంబరు 24 వ తేదీన దర్శనసమయంలో పసిగట్టలేని ఓ వినూత్న సౌందర్య విలసితమై వారి కాయం ఉందనిపించింది. నేను ముందెందుకు చూడలేకపోయాను?... నా దృష్టి వారి వదనం పైనుండి, బాహువుల పైనుండీ మరలించలేకపోయాను. వారు సజీవంగా ఉన్నట్లనిపించింది నాకు. అప్పటికప్పుడు ఆయన వాస్తవంగా ఊర్ధ్వదిశగా మమేకమై పైపైకి చూస్తూ సమ్మోహన నిద్రావస్థలో ఉన్నట్లనిపించింది.

---

* ప్రకృతి సిద్ధమైన భూగోళం ఎదురొడ్డే సహజగుణాన్ని పరికించి పసిగట్టిన శ్రీఅరబిందో మరణ నిశీథిలో పరిపూర్ణంగా మునిగిపోయే భారాన్ని తనపై తాను ఉంచుకొన్నారు.

మరి కొందరికి కూడ ఇలాంటి అనుభూతులు సువేద్యమయినవి. ఉదయం 1.30 గం. నుండి సాయంత్రం 7.30 గం. ల వరకు ఏకబిగిన పద్దెనిమిది గంటల కాలం గడిచినా శ్రీఅరబిందో దేహం వాడి, పాడవుతున్న లక్షణాలు పొటమరించలేదు. సరి కదా, పై పెచ్చు ఓ సముజ్జ్వల సౌందర్యం సంతరించుకొంది. జీవకళ లొలుకు కాంతివంతమైన శరీరచ్ఛాయ. మరణమా! నీ పాశమెక్కడ? మరి విజయ మెవరిది?

శ్రీమాత ఆ వినూత్న సుముజ్వల సౌందర్యాన్ని అతిమానస కాంతిగా అభివర్ణించారు. డా. సన్యాలుకు కూడ ఆ దర్శన మవటానికి ఆమె దోహదపడింది. తొలుత ఆయన కది కనుపడలేదు. మహోజ్జ్వల కాంతి విలసిత ఆచ్ఛాదనం — చుట్టూ నీలి పసిడిరంగుల సమైక్య తేజోవలయం ఏర్పడింది. శ్రీ సేతనా యెక్క రేఖాచిత్రంలో దాదాపుగా ఓ అవతారశీలం ద్యోతకమవుతుంది. "ఆధ్యాత్మిక గంభీరత — అప్పటి ఆ శరీరపు దర్శనరీతికి సరియైన, సమగ్రమైన నిర్వచనం, విశదీకరణ... ఆ గది వాతావరణం శుభ్రపరచి, ఆధ్యాత్మిక వికాసం కలిగించే పునీతమైన ప్రత్యేక ప్రజ్ఞతో ప్రతిస్పందమానమై భాసిస్తున్నది. ఆ శక్తి జీవితానికి అతీతమైన అతిమాన సానుగ్రహాన్ని మానవత్వంపై వెదజల్లటానికి విజయపథంలో ఉన్న యోగీశ్వరుని నిశ్చల మనస్కత (Master's poise) విశ్రాంత పథం నుండి పుట్టుకొస్తున్న శక్తిలా సంభావ్యమవుతున్నది."

*

"ప్రియాతిప్రియమైన తమ యోగీశ్వరుడు పరమపదించిన తరువాత పన్నెండు రోజులపాటు ఆశ్రమంలో ధ్యానాత్మక నిశ్శబ్దం రాజ్యమేలింది", అని రిషబ్‌చంద్ వ్రాసారు. "తరువాత మామూలు స్థితి ప్రారంభమైనా, ఆశ్రమ వాతావరణంలో వారి సాక్షాత్కారం కొట్టవచ్చినట్లు పరివ్యాప్తమై కనిపించింది." "శోకించటం శ్రీఅరబిందోను అవమానించటమే. సజీవంగా, నిర్నిద్ర బుద్ధితో ఆయన మనతో ఉన్నారు", అని శ్రీమాత సాధకులను డిశంబరు 14 వ తేదీన మృదువుగా మందలించారు. జనవరి 18 వ తేదీన మరింత నిశ్చయమైన హామీ ఇచ్చారు.

ఆయన భౌతికంగా మన మధ్య లేకున్నా ఆయన మన ముందు రూపాంతరీకరణ కార్యక్రమ సాధనలో మనకు సాయపడటానికి, తమ భౌతిక జీవనాన్ని ఆహుతి కావించి మనలో ఉన్నారు — ఆ ప్రణాళిక పరిపూర్ణం గావటానికి.

ఆయన సదా మన చెంతనే ఉంటారు. ఆయనకు మనం ఏమి చేస్తున్నామో, ఆలోచిస్తున్నామో, భావిస్తున్నామో — సర్వమూ ఎఱుకే.

— కె. ఆర్. శ్రీనివాస అయ్యంగారు

అద్భుతావహమైన దివ్యత్యాగం:

ఈ విశ్వం కోసం శ్రీఅరబిందో ఎంతటి మహాద్భుత క్రతువు నాచరించి త్యాగం చేశారో ప్రజలకు తెలియదు. ఓ సంవత్సరం ముందు, వివిధ విషయాలు చర్చిం చుకొనే సందర్భంలో నేను నా శరీరాన్ని త్యజించాలని అనుకొంటున్నాను అన్నప్పుడు ఆయన వెన్వెంటనే ఓ నిశ్చయ స్వరంతో "అది ఎన్నటికీ జరగదు. అవసరమైతే ఈ రూపాంతరీకరణ కార్యక్రమ సాఫల్యతకు నేను నా తనువు చాలిస్తాను. నీవే ఇక్కడ ఉండి మన అతిమానస అవరోహణ మరియు రూపాంతరీకరణ యోగ ప్రణాళికను పరిపూర్ణం గావించాలి", అన్నారు.

*

శ్రీఅరబిందో నెవ్వరూ తన పార్థివ శరీరాన్ని త్యజించమని నిర్బంధించలేదు. ఆయనే స్వచ్ఛందంగా మానవ మేధో పరిధి కందనంత — గోచరం కానంత కారణాలతో ఎంపిక చేసుకొన్నారు. ఆ కారణాలు అత్యంత విలక్షణమైనవి. అర్థం కానప్పుడు, తమ అవగాహన పరిధిని మించినప్పుడు ప్రతివారూ చెయ్యవలసింది కేవలం గౌరవప్రదమైన మౌనం వహించటమే. డిశంబరు 8 వ తేదీన నేను వారిని వారి శరీరాన్ని పునరుజ్జీవింప చేసుకోండి అని అభ్యర్థించినప్పుడు వారు సుస్పష్టంగా "నేను ఓ సంకల్పంతోనే ఈ శరీరాన్ని వదలి వెళ్ళాను. తిరిగి ఈ కాయంలో

మరణం యొక్క మహాద్భుత సమయం:

భయంకర అద్భుతావహమైన క్రతువు పరిసమాప్తమయింది. విశ్వానికి దేవుని త్యాగపూర్ణదేహ కైంకర్యమది. అతడు మరణించాడు, విశ్వం పునరుద్భవమై జీవిస్తుంది.... మరణం యొక్క మహాద్భుత నిర్ణీతకాలంలో ఓ బీజావసమై మానవభూతలంపై కల్పతరు శాఖ నాటడానికి; ప్రకృతితన అశాశ్వత ప్రయత్నాలను అధిగమించాలి.

— శ్రీఅరబిందో

మరలా ప్రవేశించను. నేను మరలా అతిమానసమార్గంలో ప్రథమ అతిమానస వ్యక్తిగా స్వయం వ్యక్తమవుతాను", అని బదులిచ్చారు.

— శ్రీమాత

సమాధిపై చెక్కబడిన కృతజ్ఞత

మా యోగీశ్వరునికి భౌతిక ఆచ్ఛాదనంగా ఉన్న (సమాధి) నీకు మా అనంతమైన కృతజ్ఞత. మా కొరకు ఎంతో చేసిన , శ్రమించిన, పోట్లాడిన, చింతించిన, చింతపడిన, వంతలపాలైన, ఆకాంక్షించిన, ఓరిమి వహించిన, భరించిన ఓ సౌజన్యమూర్తి నీ ముందు ఉన్నాడు. నీ అవరణలో ఉన్న ఆ మూర్తి మా కొరకే సంకల్పించాడు, సకల విధాల ప్రయత్నించాడు, సకలం సన్నద్ధపరచాడు, సర్వం సాధించాడు. నీ ముందు సాగిలపడి మేము విన్నవించుకొంటాం శ్రద్ధాపరిపూర్ణులమై, మిమ్మ మేమెప్పుడూ, ఓ క్షణమైన ఏమరుపాటునైనా, కలనైనా విస్మరించమని; మేము పరిపూర్ణంగా మీకు రుణపడి ఉన్నామని.

— శ్రీమాత

మిరుమిట్లు గొలిపే యజ్ఞవేదిక

ఆయన సమాధి నుండి వేనకు వేలుగా ఉజ్జ్వల కాంతికిరణాలు పై కెగసి మా ఆత్మలో నిక్షిప్తమవుతున్నట్లు గోచరమగుతున్నది — పునరుత్తేజిత తేజోవిలసిత కాంతిపుంజమై. అతని ఉనికి శ్రీమాత యొక్క రూపంలో ఆచ్ఛాదింపబడి కలసిపోతున్నది — సమాధిలో మమైక్యమై, విద్యుదయస్కాంత తరంగాలను ప్రసరింప చేస్తూ. అతని శరీరం వాతావరణ సాకల్యంలో సజావుగా వ్యాపిస్తున్నది క్రమక్రమంగా, క్రమబద్ధంగా. ప్రతి ఒక్కరూ అతని అస్తిత్వాన్ని అవలోకించగలుగుతున్నారు. ఆయన చరణ సవ్వడులు వినగలుగుతున్నారు.; ఆయన లయబద్ధమైన స్వరసమ్మేళనం వినబడుతూనే వున్నది; ఆయన నిరంత జాగరూకత అనుభవైక వేద్యమవుతున్నది — ఏ భౌతిక శరీర బాదరబందీ లేకనే.

— నిరోద్ బరన్

అనువాదం: అన్నవరం ఆదిశేషయ్య

సావిత్రి: భవిష్యత్తుకు వారధి

అనంతుని వేణువు: సావిత్రి

సర్వమును అవలోకించే శిఖరాల నుండి ఒక ఆకస్మిక ప్రవక్త
రహస్య విషయాల భావమును లయబద్ధంగా గొని రాగా
ఆతని మదిలోని నిశ్శబ్దాంతరాలలో నడయాడె.
మర్త్యభాషణమున కలీతమై యొక సుస్వరము, వినిపించె.
దివ్యానంద సమస్తము ఒక బంగరు కలశములో నుంచి
వెలుగువల్ల కలుగు ఆనందము, ఆకస్మిక దర్శనము వలన కలుగు ఆనందమ్ము
మరణించని ఉత్తేజిత దివ్యవాణి ప్రహర్షమ్ము
శూన్యపాత్రలోనికి వలె — ఆతని హృదయాన గ్రుమ్మరించె,
సృష్ట్యాదిలో సృజియించిన
అనంతుని ఆదిమ ఆనందమ్ము పునరావృతమాయె...
పరాత్పరుని నిశ్శబ్ద చూపులు అన్వయించె ఆయన ప్రతినిధిగా
ఆమెగొని తెచ్చె అమృత వాక్కులను మర్త్యమానవులకు...
ఏకైకుని వాకొనుటకు శ్రమియించెను సర్వ మహనీయ వాక్కులు
మహోజ్వల దివ్యకాంతకి నిరంతర ప్రజ్వలన దివ్యజ్ఞానోదయాగ్నికి
శాశ్వత దివ్యామృతవాక్కు లోనికి లేవనెత్తబడినవి.

— శ్రీఅరవిందులు (సావిత్రి, పు. 232)

సావిత్రి మహోన్నత దర్శనం

1) రచయిత యొక్క నిత్య ఆధ్యాత్మిక అనుభవాల గ్రంథం.

2) సమగ్ర సాధనా మార్గాన్ననుసరించ దలచినవారికి మార్గదర్శకత్వం వహించి సాయపడే సంపూర్ణ యోగవిధానం.

3) భువిని దైవత్వ దిశగా చేసే తన ఆరోహణ క్రమంలో అనుసరించవలసిన యోగమది.

4) భువికి సంబంధించిన ఏ అజ్ఞానం, అనృతాల మధ్య దివ్యమాత అవతరించిందో, ఏ దేహాన్ని స్వీకరించిందో వాటికి తగినట్లు తనను తాను మలచుకొనే కృషిలో ఆమెకు కలిగిన అనుభవాలు.

— దివ్యమాత

రూపాంతరీకరణ మంత్రం

'సావిత్రి' ఒక దర్శనం. అది ధ్యానం. అది అనంతుని, శాశ్వతుని అన్వేషణ, అనంతునికై శాశ్వతునికై అన్వేషణ. అమృతత్వానికై ఆకాంక్షిస్తూ చదివితే, ఆ చదువే అమృతత్వం వైపుకు మార్గదర్శకంగా ఉపయోగపడుతుంది. "సావిత్రి" ని చదవడమే యోగసాధన, ఆధ్యాత్మిక ఏకాగ్రత. దైవాన్ని సాక్షాత్కారింప జేసుకొనడానికి కావలసినదంతా అందులో కన్పిస్తుంది. యోగం యొక్క ప్రతి మెట్టూ, ఇతర యోగాల రహస్యం ఇందులో వుంది. ప్రతి పంక్తిలోనూ ఏది వ్యక్తం చేయబడిందో, దానిని చిత్తశుద్ధితో సాధన చేస్తే, చివరికతడు అతిమానసయోగం యొక్క రూపాంతరీకరణకు చేరుకొంటాడు. నిన్నెన్నడూ విడనాడని దోషరహిత మార్గదర్శి అది. ఆ మార్గాన్న నుసరించాలనుకొనే వారికి అదెపుడూ అండగా వుంటుంది. ప్రతి పంక్తీ, 'సావిత్రి' లోని ప్రతి పంక్తీ తనంతదావ్యక్తమైన మంత్రం. మనిషినది జ్ఞానం ద్వారా సముపార్జించినదాన్నంతా అధిమగించిపోయిన మంత్రం. 'సావిత్రి', ఒక సజీవ వాస్తవిక వ్యక్తి మార్గదర్శకత్వం వహిస్తున్నట్లుగా చైతన్యశక్తితో పూర్తిగా నిండి వుంది. ఎవరైనా యోగసాధన చేయాలనుకుంటే, చిత్తశుద్ధితో ప్రయత్నిస్తే, దాని ఆవశ్యకతను సంవేదిస్తే 'సావిత్రి' సాయంతో యోగమనే నిచ్చెన చిట్టచివరి మెట్టు దాగా పోగలడు. 'సావిత్రి' ఏ రహస్యానికి ప్రాతినిధ్యం వహిస్తున్నదో తెలుసుకోగలడు. ఏ గురువు సాయమూ లేకుండానే దాన్ని సాధించగలడు. అతడు ఏదో విధంగా దాన్ని సాధించుకోగలుగుతాడు. 'సావిత్రే' స్వయంగా అతనికి మార్గం చూపుతుంది. అతని కవసరమైన దేదైనా 'సావిత్రి' లో కనుగొంటాడు.

(దివ్యమాత సంభాషణ — తన స్మృతుల నుండి మోనాసర్కారు చెప్పిన విషయాలు)

అనువాదం: కె. వి. రావు

నూతన ప్రపంచ ఆవిర్భావం

దివ్యచైతన్యశక్తి ఇక్కడ సాక్షాత్కారమై ఉన్నది:

జూలై 6, 1914

అనితరసాధ్యమైన సర్వశక్తివంతమగు దివ్యచైతన్యశక్తి అభివ్యక్తమవటానికి ఇక్కడ తయారుగా ఉంది. కాలాన్ని తనకు అనుకూలంగా మలచుకుంటూ, సాటిలేని విజయవంతమైన నీ సార్వభౌమత్వ వైభవ ప్రాభవ, మంగళప్రదమైన సదవకాశానికై వేచియున్నది.

ఆ దివ్య చైతన్యశక్తి ఇక్కడ సాక్షాత్కారమై ఉన్నది:

ఆశావహంగా నిరీక్షిస్తూన్న మీరంతా హర్షధ్వానాలు చేయండి. నూతన సృష్టి తప్పక అభివ్యక్తమవుతుంది, నూతన సృష్టి అందుబాటులోనే ఉన్నది.

ఆ దివ్య చైతన్యశక్తి ఇక్కడ సాక్షాత్కారమై ఉన్నది:

సమస్త ప్రకృతి ఆనందంతో ఉప్పొంగి గానం చేస్తున్నది.

అంతా పండుగ వాతావరణమే, ఆ దివ్యచైతన్యశక్తి ఇక్కడ సాక్షాత్కారమై ఉన్నది.

జాగృతమవండి — అందుకై జీవించండి.

జాగృతమవండి — తేజోవంతులవండి.

జాగృతమవండి — సమస్త పరివర్తన కోసం సమరానికై సమాయత్తమవండి.

ఆ దివ్యచైతన్య శక్తి ఇక్కడ సాక్షాత్కారమై ఉన్నది. కొత్త ప్రపంచం జన్మించింది: వాగ్దానం నెరవేరింది.*

దైవసన్నిధి ఎంతో స్పష్టంగా వాస్తవమై, భౌతికంగా మీ మధ్య ఉన్నది. నేను ఒక బంగారు రూపం ధరించి ఉన్నాను. అది ఈ విశ్వంకంటె పెద్దది. ప్రపంచాన్ని, దైవాన్ని వేరుచేస్తున్న ఎంతో దృఢమైన ఒక పెద్ద బంగారు తలుపు ఎదురుగా నేను నిలబడి ఉన్నాను.

---

* *శ్రీఅరవిందులు, శ్రీమాత ముందే చెప్పి, వాగ్దానం చేసి, అందుకు శ్రమించినటువంటి అతిమానస చైతన్యం ఈ భూమి మీద ఫిబ్రవరి 29, 1956 న అవతరించింది.*

నేనా తలుపును చూస్తూనే, విషయం తెలుసుకొని, ఇచ్ఛామాత్రంతో, చైతన్యం నుంచి వచ్చిన ఒక కదలికతో 'సమయమానస్సమైనది' అనే తలంపుతో, ఒక అత్యంత శక్తివంతమైన బంగారు సుత్తితో ఆ తలుపు మీద ఒక్క దెబ్బ కొట్టాను. ఆ ఒకే ఒక్క దెబ్బతో ఆ తలుపు ముక్కలై చెల్లాచెదురైపోయింది. అప్పుడు అతిమానస ప్రకాశం, మహాశక్తి, దివ్యచైతన్యం భూమి మీదకు అడ్డు ఆపు లేకుండా వరదలాగా కిందకు తోసుకువచ్చింది.

ఓ ప్రభూ, నీవు సంకల్పించావు, నేను నెరవేర్చాను.

ఒక నూతన కాంతి భూమి మీద మెరిసింది.

నూతన ప్రపంచం ఆవిర్భవించింది.

చేసిన వాగ్దానాలన్నీ ఈడేరినాయి.

ఈ భూమి మీద అతిమానస ఆవిర్భావం ఇక ఏమాత్రం వాగ్దానం కాదు.

అది ఒక యదార్థ ఘటన, నిత్య సత్యం.

అది ఇప్పుడు ఇక్కడ పని చేస్తున్నది.

పూర్తిగా అంధులైనవారూ, అచేతనలో ఉన్నవారూ, ఏమాత్రం ఇష్టపడనివాళ్లు కూడా కృతజ్ఞతామనస్కులై గుర్తించగలిగే రోజు తప్పక వస్తుంది.

— శ్రీమాత

ఆయన మన మధ్యనే ఉన్నారు:

శ్రీఅరవిందులు మన మధ్యనే ఉన్నారు. తన అసమానమైన సంపూర్ణ సృజనాశక్తితో విశ్వవిద్యాలయ కేంద్రం స్థాపనకు అధ్యక్షత వహిస్తున్నారు. ఇప్పటి ఉన్నతస్థాయిలోని మానవులు అతిమానస ప్రకాశాన్ని అందుకుని, నూతన జాతిగా పరివర్తన పొంది, ఈ భూమి మీద నూతన తేజాన్ని, శక్తిని, జీవితాన్ని అభివ్యక్తీకరించడానికి ఈ విశ్వవిద్యాలయ స్థాపన ఒక చక్కని సాధనగా ఉండగలదని చాలా సంవత్సరాలుగా ఆయన తలంచుతూ వచ్చారు.

దివ్యజ్ఞాన ఆధ్యాత్మిక సమాజం ఆరంభం;

వ్యక్తులుగా మనం అంతటా విస్తరించుకుని ఉంటే, ఏదో కొంత జరుగుతుందనేదానికి అనుమానం లేదు; మనం ఒక సంఘంగా ప్రతి చోటా విస్తరించుకుని ఉంటే గనక

నూతన ప్రపంచ ఆవిర్భావం

దివ్యచైతన్యశక్తి ఇక్కడ సాక్షాత్కారమై ఉన్నది:

జూలై 6, 1914

అనితరసాధ్యమైన సర్వశక్తివంతమగు దివ్యచైతన్యశక్తి అభివ్యక్తమవటానికి ఇక్కడ తయారుగా ఉంది. కాలాన్ని తనకు అనుకూలంగా మలచుకుంటూ, సాటిలేని విజయవంతమైన నీ సార్వభౌమత్వ వైభవ ప్రాభవ, మంగళప్రదమైన సదవకాశానికై వేచియున్నది.

ఆ దివ్య చైతన్యశక్తి ఇక్కడ సాక్షాత్కారమై ఉన్నది:

ఆశావహంగా నిరీక్షిస్తూన్న మీరంతా హర్షధ్వానాలు చేయండి. నూతన సృష్టి తప్పక అభివ్యక్తమవుతుంది, నూతన సృష్టి అందుబాటులోనే ఉన్నది.

ఆ దివ్య చైతన్యశక్తి ఇక్కడ సాక్షాత్కారమై ఉన్నది:

సమస్త ప్రకృతి ఆనందంతో ఉప్పొంగి గానం చేస్తున్నది.

అంతా పండుగ వాతావరణమే, ఆ దివ్యచైతన్యశక్తి ఇక్కడ సాక్షాత్కారమై ఉన్నది.

జాగృతమవండి — అందుకై జీవించండి.

జాగృతమవండి — తేజోవంతులవండి.

జాగృతమవండి — సమస్త పరివర్తన కోసం సమరానికై సమాయత్తమవండి.

ఆ దివ్యచైతన్య శక్తి ఇక్కడ సాక్షాత్కారమై ఉన్నది. కొత్త ప్రపంచం జన్మించింది: వాగ్దానం నెరవేరింది.*

దైవసన్నిధి ఎంతో స్పష్టంగా వాస్తవమై, భౌతికంగా మీ మధ్య ఉన్నది. నేను ఒక బంగారు రూపం ధరించి ఉన్నాను. అది ఈ విశ్వంకంటె పెద్దది. ప్రపంచాన్ని, దైవాన్ని వేరుచేస్తున్న ఎంతో దృఢమైన ఒక పెద్ద బంగారు తలుపు ఎదురుగా నేను నిలబడి ఉన్నాను.

---

* *శ్రీఅరవిందులు, శ్రీమాత ముందే చెప్పి, వాగ్దానం చేసి, అందుకు శ్రమించినటువంటి అతిమానస చైతన్యం ఈ భూమి మీద ఫిబ్రవరి 29, 1956 న అవతరించింది.*

నేనా తలుపును చూస్తూనే, విషయం తెలుసుకొని, ఇచ్ఛామాత్రంతో, చైతన్యం నుంచి వచ్చిన ఒక కదలికతో 'సమయమానస్నమైనది' అనే తలంపుతో, ఒక అత్యంత శక్తివంతమైన బంగారు సుత్తితో ఆ తలుపు మీద ఒక్క దెబ్బ కొట్టాను. ఆ ఒకే ఒక్క దెబ్బతో ఆ తలుపు ముక్కలై చెల్లాచెదురైపోయింది. అప్పుడు అతిమానస ప్రకాశం, మహాశక్తి, దివ్యచైతన్యం భూమి మీదకు అడ్డు ఆపు లేకుండా వరదలాగా కిందకు తోసుకువచ్చింది.

ఓ ప్రభూ, నీవు సంకల్పించావు, నేను నెరవేర్చాను.

ఒక నూతన కాంతి భూమి మీద మెరిసింది.

నూతన ప్రపంచం ఆవిర్భవించింది.

చేసిన వాగ్దానాలన్నీ ఈడేరినాయి.

ఈ భూమి మీద అతిమానస ఆవిర్భావం ఇక ఏమాత్రం వాగ్దానం కాదు.

అది ఒక యదార్థ ఘటన, నిత్య సత్యం.

అది ఇప్పుడు ఇక్కడ పని చేస్తున్నది.

పూర్తిగా అంధులైనవారూ, అచేతనలో ఉన్నవారూ, ఏమాత్రం ఇష్టపడనివాళ్లు కూడా కృతజ్ఞతామనస్కులై గుర్తించగలిగే రోజు తప్పక వస్తుంది.

— శ్రీమాత

ఆయన మన మధ్యనే ఉన్నారు:

శ్రీఅరవిందులు మన మధ్యనే ఉన్నారు. తన అసమానమైన సంపూర్ణ సృజనాశక్తితో విశ్వవిద్యాలయ కేంద్రం స్థాపనకు అధ్యక్షత వహిస్తున్నారు. ఇప్పటి ఉన్నతస్థాయిలోని మానవులు అతిమానస ప్రకాశాన్ని అందుకుని, నూతన జాతిగా పరివర్తన పొంది, ఈ భూమి మీద నూతన తేజాన్ని, శక్తిని, జీవితాన్ని అభివ్యక్తీకరించడానికి ఈ విశ్వవిద్యాలయ స్థాపన ఒక చక్కని సాధనగా ఉండగలదని చాలా సంవత్సరాలుగా ఆయన తలంచుతూ వచ్చారు.

దివ్యజ్ఞాన ఆధ్యాత్మిక సమాజం ఆరంభం;

వ్యక్తులుగా మనం అంతటా విస్తరించుకుని ఉంటే, ఏదో కొంత జరుగుతుందనేదానికి అనుమానం లేదు; మనం ఒక సంఘంగా ప్రతి చోటా విస్తరించుకుని ఉంటే గనక

దాని కంటె ఎక్కువగా ఫలితం సాధించవచ్చు. కాని దానికి ఇంకా సమయం ఆసన్నం కాలేదు. మనం హడావిడిగా దానికి ఒక రూపం కల్పిస్తే, అది నేను సరిగా ఏది అనుకున్నానో ఆ విధంగా రూపుదిద్దుకోదు. ప్రథమంలో సంఘం పలు విధాలుగా చెల్లాచెదరుగా విస్తరించుకుని ఉంటుంది. లక్ష్యాన్ని అంగీకరించినవారు, తమ మధ్య సన్నిహిత సంబంధం కలిగి ఉన్నప్పటికీ, వారు వేరు వేరు చోట్ల తమ పనిని కొనసాగిస్తూ ఉంటారు. తరువాత వారంతా ఒక సంఘంగా ఏర్పడి, ఆధ్యాత్మిక సమాజంగా రూపుదిద్దుకోగలరు. వారు వారి కార్యక్రమాలను పరమాత్మకు అనుగుణంగా, యుగ అవసరాలను బట్టి రూపుదిద్దుతారు. ప్రాచీన కాలపు ఆర్యసమాజంలోలాగా, ప్రవాహం నుంచి వెనకకు వచ్చి చేరి నిలిచిన నీటి చెలమలవలె కాకుండా, కొన్ని నిర్దుష్టమైన కట్టుబాట్లతో కఠినంగా ఉండకుండా, ఎంతో స్వేచ్ఛాయుతంగా, ఏ విధంగా అయితే సముద్రం తన బహు బాహుళ్యమైన అలలతో తటాలున ఒకదానిని ఆక్రమించుతూ, మరొకదానిని ముంచెత్తుతూ, అన్నింటినీ తనలో ఎలా ఇముడ్చుకుంటుందో, అదే విధంగా జరుగుతూ ఉండగా, ఒక ఆధ్యాత్మిక సమాజం ఏర్పడుతుంది.

— శ్రీఅరవిందులు

చాలా రోజులుగా ఆశ్రమం కొంతమంది వ్యక్తుల సమూహంగా మాత్రమే ఉండేది. వారిలో ప్రతివారూ ఏదో ఒకదానికి ప్రతినిధిగా ఉన్నవారే, కాని అది ఒక వ్యక్తిగా మాత్రమే, సమిష్టి వ్యవస్థగా కాదు. ఈ పద్ధతే చాలాకాలం ఉన్నది. ఈ మధ్యనే అది సమిష్టిగా ఉండవలసిన అవసరం కనపడుతూ వచ్చింది. అది ఆశ్రమానికే పరిమితం కానక్కర లేదు, ఎవరైతే శ్రీఅరవిందుల శిష్యులై వారి బోధనల కనుగుణంగా జీవించదలచుకుని తమంతట తాము బాహాటంగా ప్రకటించుకుంటారో, వారందరికీ వర్తిస్తుంది. నేను దానిని భౌతికపరంగా చెప్పటం లేదు, అది వారికి చేతనాపరమైన అవసరం. అతిమానసిక చైతన్యం, శక్తి అవతరణ జరిగిన తరువాత నుంచి చాలా ఎక్కువగా, నిక్కమైన సామూహిక జీవన ఆవశ్యకత వారందరిలో జాగృతమయింది. అది పూర్తిగా భౌతిక పరిస్థితుల మీద ఆధారపడిలేదు. ఒక లోతైన సత్యానికి ప్రతీకగా ఉంది. అది శ్రీఅరవిందులు చెప్పిన అతిమానస లేక దివ్యజ్ఞాన సమాజానికి ఆరంభం.*

— శ్రీమాత

* శ్రీమాత, శ్రీఅరవిందో సొసైటీని సెప్టెంబరు 19, 1960 సం. లో తాను అధ్య

క్షురాలిగా స్థాపించారు. ఆ విధంగా దానిలోని సభ్యులకు, సామాన్య ప్రజానీకానికి శ్రీఅరవిందులు, శ్రీమాత, వారి లక్ష్యాలను, ఆదర్శాలను, వారి పూర్ణయోగాన్ని తెలియజేయటమే కాకుండా వాటన్నింటిని పలు విధాలుగా అనువైన మార్గాల ద్వారా చేపట్టి సఫలీకృతం చేయడం, శ్రీఅరవిందులు ఆశించిన విధంగా ఆధ్యాత్మికమైన సొసైటీ ఏర్పాటు కావడమనే ధ్యేయాన్ని సఫలం చేయడం శ్రీఅరవింద సొసైటీ స్థాపనోద్దేశం. తదుపరి దాని కనుగుణంగా దైవానికి సమర్పణ భావనతో సేవను కొనసాగిస్తూ మానవజాతి ఐక్యత అనే ఆదర్శం వాస్తవరూపం దాల్చడానికై ఫిబ్రవరి 1968 వ సం. 'అరోవిల్' జన్మించింది.

అనువాదం: డా. టి. ప్రసన్న కృష్ణ

18 నవసృష్టి పురిటి నొప్పులు

మహాపరిత్యాగం

జగన్మాత తన పిల్లల పట్ల ప్రగాఢ మమతానురాగాలు ఉన్న కారణంగా మసకబారిన మృణ్మయ వేషాన్ని ధరించడానికి అంగీకరించింది. అసత్య, అంధశక్తుల దాడులను, చిత్రహింసలను భరించడానికి భూమికి దిగివచ్చింది. మృత్యు సమానమైన జనన ద్వారాలలో ప్రవేశించింది. సృష్టిలోని సకల బాధల్ని, దుఃఖాలను, ఆవేదనలను తన పైన వేసుకుంది. భగవద్రోచిర్నవహం వైపు, ఆనందం వైపు, మహాసత్యం వైపు, అమృత దివ్యజీవనం వైపు ఈ సృష్టిని సముద్ధరించడానికి అంతకు మించి మరో మార్గం లేదు. ఇదే మహా పరిత్యాగం, మహాపురుష పరిత్యాగం — అని పిలుస్తారు., కాని ప్రగాఢంగా ఆలోచిస్తే, అది దివ్యజనని పరిత్యాగం, ప్రకృతి ఆత్మాహుతిగా పేర్కొనవచ్చును.

*

తమస్సు ప్రగాఢమై వ్యాపించిన వేళ

మారువేషం దాల్చిన విశ్వాతీత పరతత్వం సార్వభౌమ సింహాసనంపై అధిరోహిస్తుంది.
చీకటి చిక్కబడి భూమి గుండెను బిగించిన వేళ...
మనిషి మృణ్మయ మనస్సు మాత్రమే దీపమై వెలిగిన వేళ...

రాత్రి వేళ దొంగవలె తన ఇంటిలోకి భగవంతుడు ఎవరూ చూడకుండా
నడిచి వస్తాడు.

సరిగా వినపడని దివ్యవాక్కు పలుకుతుంది, ఆత్మ శిరసావహిస్తుంది.
మానసాంతర్గత మణిమందిరం లోకి ఒక దివ్యశక్తి రహస్యంగా ప్రవేశిస్తుంది.
మూసుకున్న జీవన ద్వారాలకు ఒక మనోజ్ఞత్వం, ఒక మాధుర్యం (తలుపులు) తెరుస్తాయి.
ప్రతిఘటించే ప్రపంచాన్ని సౌందర్యం జయిస్తుంది.
దివ్య సత్య తేజోనివహం ప్రకృతిని తన గుప్పెట్లో బంధిస్తుంది మహదాశ్చర్యంగా
భగవంతుని రహస్య సన్నిధానం హృదయాన్ని ఆనందమధుమయం చేస్తుంది.
ఈ భువనం ఆకస్మికంగా దివ్యమై భాసిస్తుంది....
ఎవరూ అర్థం చేసుకోలేనిది కొద్దిమంది వీక్షిస్తారు.
ప్రాజ్ఞులు మాట్లాడి, మాట్లాడి నిద్రపోయిన వేళ భగవంతుడు ప్రాదుర్భవిస్తాడు.
భగవదావిష్కరణ చివరి క్షణం వరకు మనిషికి తెలియదు అదేమిటో.
మహాకార్యం ముగిసేవరకు అసలు విశ్వాసమే కలుగదు.

— శ్రీఅరవిందులు

పృథ్వీ పరివర్తనం జరిగి తీరుతుంది:

శ్రీఅరవిందులు చేపట్టిన మహనీయ పృథ్వీ పరివర్తన మహాయజ్ఞం విజయవంతమై తీరుతుందన్న విశ్వాసం సుదృఢమవుతుంది. ఒక్క క్షణమైనా ఆ విశ్వాసం సడలదు. అది తిరుగులేని నిజం. మేము చేపట్టిన మహత్కార్యానికి సంబంధించి అనుమానానికి తావే లేదు. ప్రపంచంలో ఏ శక్తీ దానిని నిలువరించలేదు. సర్వశక్తిమంతుడైన సర్వోన్నతుని శాసనాన్ని ఏ శక్తీ కూడా భగ్నం చేయలేదు. ఆత్మవిశ్వాసరాహిత్యాన్ని, బలహీనతను పారద్రోలండి. సుదీర్ఘమైన పోరాటం చిరంతన విజయంగా మారే

---

* భూమిపై అతిమానస చైతన్యాన్ని సుస్థాపితం చేసి భవిష్యత్ కార్యాచరణకు భద్రమైన పరిస్థితి కల్పించి, శ్రీమాత 1973 నవంబరు 17 వ భువనతీరాల నుండి ఉపసయూరించుకున్నారు.

రోజు వస్తుంది. అంతవరకు జీవితంలోని ఒడిదుడుకుల్ని సాహసంతో సహించి ముందడుగు వెయ్యండి.

— శ్రీమాత

అనువాదం: కె. యజ్ఞన్న

నేనిక్కడే ఉన్నాను

ఒక అంతర్దర్శనం

దివ్యమాత: ఇదిగో ఇటు నా వంక చూడు. నేను దివ్యమైన, రూపాంతరీకరించబడిన, ప్రకాశవంతమైన నా నూతన దేహంతో వచ్చాను. ఇంకా అదే మానవమాతను. విచారించకు. నీ స్వీయాత్మను గురించి, నీ సాక్షాత్కారాన్ని గురించి, ఇతరులను గురించి కూడ చింతించకు. నేనిక్కడే వున్నాను, చూడు నా వంక, నా వంక కళ్ళు విప్పార్చి చూడు, నీవు మొత్తంగా నాలో ప్రవేశించు, నా అస్తిత్వంలో లయమైపోయి నా ప్రేమలో నిన్ను నీవు ప్రేమతో లుప్తం చేసుకో, సమస్యలన్నీ పరిష్కరించబడి సమస్తం సజావుగా జరిగిపోవడం చూస్తావు. ఇతరమైనదాన్నంతా మరచిపో, ప్రపంచాన్ని మరచిపో, నన్ను మాత్రమే గుర్తుంచుకో, నాతో, నా ప్రేమతో ఒకటై పో...

— నళినికాంత గుప్త

ఒక వాగ్దానం, ఒక ప్రమాణం:

ప్రభూ, మాకు మార్గదర్శకత్వం వహించే, మమ్మల్ని ప్రకాశమయులను చేసే చేతనరూపంలో మాత్రమే గాకుండా, మా కార్యనిర్వహణలో ఒక సక్రియ సన్నిధిగా కూడా, నీ కార్యం సాధించబడేదాకా, మాతోనే వుంటానని మాకు ఈ ఉదయం ఆశ్వాసనమిచ్చావు. నీవు సంపూర్ణంగా ఇచట ఉంటానని, భువి రూపాంతరం చెందేదాకా భూవాతావరణాన్ని విడిచి వెళ్ళనని, సుస్పష్టంగా మాకు వాగ్దానం చేసావు. మీ ఈ అద్భుత సన్నిధికి మేమర్హుల మగునట్లు, నీ మహోన్నత కార్యసఫలతకు అధికాధిక పరిపూర్ణ రీతిని మమ్ము మేము అర్పించుకొను ఏక సంకల్పంతో మాలోని సర్వమూ ఇక ముందు నుంచి సావధానమగునట్లు మమ్మనుగ్రహించుము.

— శ్రీమాత

స్వర్గం నుంచి తెచ్చిన ఒక కొమ్మ ఇక్కడ నేలపై నాటబడింది

భువి యెదలో ఒక అమరజ్యోతి వెలిగించబడియె
అస్తమించని సూర్యులిచట ప్రజ్వలించెదరు.
జన్మజన్మ హద్దుల మధ్య చీకట్లలో
అవతరించిన ఆత్మలు తపన చెందు.

దివ్యసత్యానంద సామ్రాజ్యముల పైకెగయు జ్వాలల వోలె:
క్రింద ఒక పసిమి — కెంపు వర్ణ మెట్ల వరుస కొనసాగె ముందుకు
ధగద్ధగిత దైవ సంతానంలా
ప్రకటించి ఉత్తేజకరమైన పిలుపుతో.

మరి కొంచె మధికముగ, నూత్న జీవన కవాటములు
వెండి వెలుగులతో మలచబడును.
తళతళలాడు పైకప్పు, కళాత్మకంగా పరిచిన నేలలు,
ప్రకాశమాన శూన్య లోకమందు.

వెండి మిలమిలల లోకాన విడచివైతు నా స్వప్నాలు
బంగారు, నీలవర్ణ దుస్తులతో
దేహధారియై సొగసుగా నీ సజీవ సత్యమ్ముగా
భువిపై నడయాడుటకు

— శ్రీఅరవిందులు

ఆరని దివ్యకాంతిలో దేవుని స్థితికి జగతి నుద్ధరింప
భువి మీద జగతికి దేవుని గొనిరాగ
భౌతిక జీవనమును దివ్యజీవనముగ మార్చ
ఏ కార్యమును సాధించ జన్మించిచెనో ఆమె, అందు
మా యిరువురి అంతరాత్మలు విడిపోని రీతి అనుసంధానమయ్యె.

— శ్రీఅరవిందులు ('సావిత్రి, పు. 692')

శ్రీ అరవిందుల చిహ్నము

దాని అర్థము

క్రిందికి దిగివస్తున్న త్రికోణం సత్ -చిత్ -ఆనందాలకు చిహ్నం.
పైకి పోతున్న త్రికోణం పదార్థం నుండి జీవనం-వెలుగు-ప్రేమ రూపాలలో ఆకాంక్షిస్తూ వెలువడుతున్న సమాధానానికి చిహ్నం.
రెండూ కలుసుకొన్న చోటు — మధ్యలో కమలం కలిగివున్న చతురస్రం — పరాత్పరుని అవతారాన్ని కేంద్రంగా చేసుకొన్న పరిపూర్ణ అభివ్యక్తికి చిహ్నం.
చతురస్రంలో ఉన్న జలం, నానాత్వానికి అంటే సృష్టికి చిహ్నం.

అవతారం రాకవల్ల కలిగే ఆంతరిక ప్రయోజనం

దివ్యజన్మ యొక్క, దివ్యకర్మల యొక్క యదార్థ స్వభావాన్ని తెలుసుకొనేవారు తమ పూర్ణ అస్తిత్వంతో దానిలో ఆశ్రయం పొందేవారు — మన్మయా మాముపాశ్రితాః — వాస్తవం చేసుకోగల జ్ఞానశక్తితో పరిశుద్ధమై, నిమ్నప్రకృతి నుండి ముక్తమై దివ్య అస్తిత్వాన్ని, దివ్యస్వభావాన్ని — మద్భావం పొందుతారు. ఈ నిమ్న స్వభావానికి పైన, మనిషిలో ఉన్న దివ్యస్వభావాన్ని వ్యక్తం జేయడానికి, స్వేచ్ఛ నిరహంకార, అనాసక్త, నిర్వ్యక్తిక, విశ్వజనీన, దివ్య వెలుగు, దివ్యశక్తి, దివ్యప్రేమ నిండుగాగల దివ్యకర్మ లంటే యేమిటో చేసి చూపించడానికి అవతారం వస్తుంది. అహంకారం నుండి తప్పించి అనంతం లోనికి, విశ్వజనీనత లోనికి, పుట్టుట నుండి తప్పించి అమరత్వం లోనికి మానవుని అస్తిత్వం విముక్తమయ్యేందుకు, మానవుని చేతనను నింపివేయు దివ్యమూర్తిగా అతడు వస్తాడు. మానవులను తన వైపు పిలిచే దివ్యశక్తిగా, దివ్యప్రేమగా, వారి మానవ సంకల్పాల అసమర్థత నుండి వారి సంఘర్షణ, భీతి, రౌద్రం, మోహాలలో ఇక ముందెంత మాత్రం జీవించకుండా, అవతారంలోనే ఆశ్రయం పొందగలిగేట్లు, కల్లోల బాధామయ జీవనమంతటి నుండి విముక్తమై, దైవంయొక్క ప్రశాంతి, ఆనందాలలో నివసించ గలిగేటట్లు చేయడానికి అతడు వస్తాడు.

ఏ రూపనామాల్తో లేదా దైవం యొక్క ఏ పార్శ్వాన్ని తన ద్వారా వెలువరించడానికి వస్తాడనేది ఎంత మాత్రం ఆలోచించదగ్గ విషయం గాదు. ఎన్ని

విధాలుగానైనా ఆయన అవతరించవచ్చు. ఎందుకనంటే వారి వారి స్వభావాన్ననుసరించి, మనుష్యులు తమ కోసమై ప్రత్యేకించిన మార్గాన్ననుసరిస్తారు. అది చివరకు ఆయన దగ్గరకు, ఆయన పార్శ్యం దగ్గరకు తీసుకుపోతుంది. అవతారం మానవులను ముందుకు తీసుకుపోయేందుకు వచ్చినపుడు, వారి స్వభావానికి అనుకూలమైన మార్గాన్ని వారు అత్యుత్తమంగా అనుసరించగలుగుతారు. మనుష్యులు ఏ విధంగా సమ్మతించి, ప్రేమించి, భగవంతునిలో ఆనందం పొందుతారో అదే మార్గంలో వారిని భగవంతుడు సమ్మతిస్తాడు, ప్రేమిస్తాడు ఆనందిస్తాడు — వారిలో.

మూలం: శ్రీమాత

అనువాదం కె. వి. రావు.

కాంతి కిరణాలు

నిశ్శబ్దము:

పరిపూర్ణ నిశ్శబ్ద ధ్యానంలో అనంతంగా సర్వవిశాలత్వాన్ని సంతరించుకుంటుంది. ఆ పరిపూర్ణ నిశ్శబ్ద ప్రశాంతతలో దైవం, తన దేదీప్యమాన దివ్య వైభవకాంతిలో అవతరిస్తాడు.

అక్టోబరు 27, 1954

*

జీవాత్మ సర్వోత్తమంగా వ్యక్తమయేది నిశ్సబ్దంలోనే.

జూన్ 7, 1958

*

దైవంతో పరిపూర్ణ తాదాత్మ్యతా భావంతో కూడిన నిశ్శబ్దంలోనే నిజమైన అవగాహన కలుగుతుంది.

అక్టోబరు, 1969

*

మాటలతో అర్థం చేసుకోగలం. కాని జ్ఞానోదయమయేది నిశ్శబ్దంలోనే.